നിരാകരണപത്രം

(Disclaimer)

പ്രാദേശിക ഭാഷയിൽ വിവർത്തനം ചെയ്ത വിധിന്യായം നിർമ്മിത ബുദ്ധ്യാധിഷ്ഠിത വിവർത്തന ഉപകരണത്തിൻറെ സഹായത്തോടെ കേരള ഹൈക്കോടതിയിലെ ഐ.റ്റി. ഡയറക്ടറേറ്റ് സാധൂകരിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. എന്നിരുന്നാലും, ഇതിൻറെ ഉള്ളടക്കത്തിൽ ആശയപരമായോ സാംഗത്യപരമായോ വ്യാകരണപരമായോ ആഖ്യാനപരമായോ തെറ്റുകൾ കടന്നു കൂടാൻ സാധ്യതയുള്ളതാണ്. ഈ തർജ്ജമ കേവലം വ്യവഹാരകക്ഷികളുടെയും പൊതുജനങ്ങളുടെയും പൊതുവായ അറിവിലേക്ക് ഉപയോഗപ്പെടുത്തുവാൻ വേണ്ടി മാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളതുമാണ്. ഔദ്യോഗികവും പ്രായോഗികവുമായ എല്ലാ ആവശ്യങ്ങൾക്കും വിധി നിർവഹണ നടപ്പാക്കലുകൾക്കും പ്രസ്തുത വിധിന്യായത്തിൻറെ ഇംഗ്ലീഷ് പതിപ്പ് ആധികാരികവും അന്തിമവും ആയിരിക്കും.

സുരസ് ഇന്ത്യ ട്രസ്റ്റ്

v.

യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യ

2016–ലെ റിട്ട് ഹർജി (സി) നമ്പർ 880–ലെ

2020–ലെ മിസലേനീസ് അപേക്ഷ നമ്പർ 1630

2021 സെപ്റ്റംബർ 29

[ജസ്റ്റിസ് സഞ്ജയ് കിഷൻ കൗൾ, ജസ്റ്റിസ് എം.എം. സുന്ദരേശ്]

കോടതിയലക്ഷ്യം – കോടതിയലക്ഷ്യ നിയമം, 1971 – ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടന – അനുച്ഛേദം 129, 142 എന്നിവ – ഹർജിക്കാരനായ ട്രസ്റ്റ് – അതിന്റെ ചെയർമാനായ ശ്രീ. 'ഡി' നേരിട്ട വാദിച്ച ധാരാളം കേസുകൾ രാജസ്ഥാനിലും ഡൽഹിയിലും ഫയൽ ചെയ്തു – സുപ്രീം കോടതിയിൽ മാത്രം ഫയൽ ചെയ്ത 12 കേസുകളിൽ 64 വ്യത്യസ്ത നടപടികൾ – ട്രസ്റ്റ് ആരംഭിച്ച വ്യവഹാരം ബാലിശമാണെന്ന് കണ്ടെത്തി – രാജ്യത്തെ ഏതെങ്കിലും കോടതിയിൽ പൊതുതാൽപ്പര്യപ്രകാരം ഒരു വിഷയം ഫയൽ ചെയ്യുന്നതിൽ നിന്ന് വിട്ടുനിൽക്കാൻ ട്രസ്റ്റിനും ശ്രീ. 'ഡി'ക്കും നിർദ്ദേശം നൽകി, ശ്രീ. 'ഡി'ക്കെതിരെ 25 ലക്ഷം രൂപയുടെ മാതൃകാപരമായ ചെലവ് ചുമത്തി – ചെലവുകൾ എഴുതിത്തള്ളുന്നതിനായി അദ്ദേഹം സമർപ്പിച്ച അപേക്ഷ തള്ളി – ചെലവുകൾ ഈടാക്കുന്നതുമായി മുന്നോട്ട് പോകാൻ രജിസ്ട്രിയോട് നിർദ്ദേശിച്ചു – അതിനിടയിൽ, അന്നത്തെ ഭാരതത്തിന്റെ ചീഫ് ജസ്റ്റിസ് ഉൾപ്പെടെ മൂന്ന് ജഡ്ജിമാർക്കെതിരെയും ചില രജിസ്ട്രി ഉദ്യോഗസ്ഥർ/ഉദ്യോഗസ്ഥർക്കെതിരെയും ക്രിമിനൽ കോടതിയലക്ഷ്യ നടപടികൾ ആരംഭിക്കാൻ അനുമതി തേടി ശ്രീ. 'ഡി' ഇന്ത്യൻ അറ്റോർണി ജനറലിന് കത്ത് നൽകി – കോടതിയെ അപകീർത്തിപ്പെടുത്തുകയും ചെലവുകൾ ഈടാക്കുന്നത് ഉറപ്പാക്കാൻ നടപടിയെടുക്കുന്നത് തടയുകയും ചെയ്യുന്നത് തുടർന്നു – ശ്രീ. 'ഡി'ക്ക് കോടതിയലക്ഷ്യ നോട്ടീസ് നൽകി – ജാമ്യം ലഭിക്കാവുന്ന വാറണ്ടുകൾ പുറപ്പെടുവിച്ചു – ക്ഷമാപണം ഫയൽ ചെയ്തു – വിധി: പറയപ്പെടുന്ന നിരുപാധിക ക്ഷമാപണം ചെലവുകൾ വീണ്ടെടുക്കുന്നതിനുള്ള നടപടികൾ യഥാർത്ഥത്തിൽ അവസാനിച്ചുവെന്ന് വാദിക്കാൻ ശ്രമിച്ചുകൊണ്ട് മുൻ നടപടിക്രമങ്ങളിൽ അദ്ദേഹം ഉന്നയിച്ച പരാതികളുടെ ഒരു ഓർമ്മപ്പെടുത്തലാണ്, എന്നാൽ അത് വാസ്തവത്തിൽ അങ്ങനെയല്ല കാരണം അദ്ദേഹം ചെലവുകൾ സംബന്ധിച്ച ഉത്തരവിൽ മാറ്റം വരുത്താൻ ശ്രമിക്കുകയായിരുന്നു – തനിക്കു കൂടുതൽ അറിയാത്ത വിഷയങ്ങളിൽ പൊതുതാൽപ്പര്യ ഹർജികൾ ഫയൽ ചെയ്യുന്നതും പിന്നീട് തനിക്ക് നിവൃത്തി ലഭിക്കുന്നതിന് കോടതിയെ അപകീർത്തിപ്പെടുത്തുന്നതും അതിൽ പരാജയപ്പെടുന്ന പക്ഷം കോടതിയെ അപകീർത്തിപ്പെടുത്തുന്നത് തുടരുന്നതും കോടതിയെ നിന്ദിച്ചതിന് കേസ്സ് നേരിടുന്ന വ്യക്തി ഒരു തൊഴിലാക്കിയിട്ടുണ്ട് – കോടതിയലക്ഷ്യത്തിന് അദ്ദേഹം കുറ്റക്കാരനാണ് – കോടതിയെ അപകീർത്തിപ്പെടുത്താനുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ അംഗീകരിക്കാനാവില്ല – അദ്ദേഹം തന്റെ അപകീർത്തികരമായ പെരുമാറ്റം തുടരുന്നു – സമർപ്പിച്ച ക്ഷമാപണങ്ങൾ, വീണ്ടും മറ്റൊരു കൂട്ടം ആരോപണങ്ങളെ തുടർന്നുള്ള അനന്തരഫലങ്ങളിൽ നിന്ന് രക്ഷപ്പെടാനുള്ള ശ്രമങ്ങൾ മാത്രമാണ്, അതിനാൽ കപടമാണ് – അവസാന ക്ഷമാപണത്തെ ക്ഷമാപണം എന്ന് വിളിക്കാൻ കഴിയില്ല – കോടതിയെ നിന്ദിച്ചതിന് കേസ്സ് നേരിടുന്ന വ്യക്തിയുടെ ഭാഗത്തുനിന്ന് ഒരു പശ്ചാത്താപവുമില്ല – ഇത് കോടതിയുടെ മുമ്പാകെയുള്ള ഒരു അവഹേളനമാണ്, എന്നിരുന്നാലും അന്തിമ ശിക്ഷയെക്കുറിച്ചുള്ള ചോദ്യത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാദം കേൾക്കാൻ ഒരു അവസരം കൂടി നൽകിയിരിക്കുന്നു.

ഹർജി ലിസ്റ്റ് ചെയ്യാൻ നിർദേശിച്ചുകൊണ്ട് ഈ കോടതി ഇപ്രകാരം വിധിച്ചു:

1.1 കോടതിയലക്ഷ്യത്തിന്റെ നിലനിൽപ്പിന്റെ പരമപ്രധാനമായ ഉദ്ദേശ്യം ജുഡീഷ്യൽ ഫോറങ്ങളുടെ സ്ഥാപനത്തിന്റെ അന്തസ്സ് നിലനിർത്തുക എന്നതാണ്. ഇത് ഒരു ജഡ്ജിയുടെ അന്തസ്സ് കുറയ്ക്കാൻ കഴിവുള്ള ഒരു പ്രതികാര നടപടിയോ അവരുടെതന്നെ അനുചിതമായ പ്രസ്താവനകളോ അല്ല. ഇവ പലപ്പോഴും അവഗണിക്കപ്പെടുന്നുണ്ടെങ്കിലും എല്ലാ വിശാലതയും ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടും ഒരു നിത്യ വ്യവഹാരി എല്ലാറ്റിലും ചെളിവാരി എറിഞ്ഞ് തന്റെ നിലനിൽപ്പിനെ ന്യായീകരിക്കാൻ ശ്രമിക്കുമ്പോൾ, കോടതി ഇടപെടേണ്ടിവരും. [ഖണ്ഡിക 1][1067-ബി-സി]

1.2 നിരുപാധിക ക്ഷമാപണം എന്ന് വിളിക്കപ്പെടുന്നത് മുൻ നടപടിക്രമങ്ങളിൽ അദ്ദേഹം ആരോപിച്ച പരാതികളുടെ ഒരു ഓർമ്മപ്പെടുത്തലാണ്. ചെലവുകൾ വീണ്ടെടുക്കുന്നതിനുള്ള നടപടികൾ യഥാർത്ഥത്തിൽ അവസാനിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് വാദിക്കാനുള്ള ശ്രമമാണിത്, എന്നാൽ അത് വാസ്തവത്തിൽ അങ്ങനെയല്ല കാരണം അദ്ദേഹം ചെലവുകൾ സംബന്ധിച്ച ഉത്തരവിൽ മാറ്റം വരുത്താൻ ശ്രമിക്കുകയായിരുന്നു. വീണ്ടെടുക്കലിനായി നടപടിയെടുക്കാൻ രജിസ്ട്രിയെ അനുവദിച്ചുകൊണ്ട് അത് നിരസിക്കപ്പെട്ടു. വീണ്ടെടുക്കൽ നടക്കാത്തതിനാൽ, രജിസ്ട്രി ഈ വിഷയം കോടതിയിൽ സമർപ്പിച്ചിരുന്നു. ഡബ്ല്യു.പി.(സി) നമ്പർ 880/2016-ൽ ഉത്തരവ് പുറപ്പെടുവിക്കുന്നതിന് മുമ്പുള്ള ട്രസ്റ്റിന്റെ ചെയർമാൻ എന്ന നിലയിലെ ശ്രീ. 'ഡി' യുടെ പെരുമാറ്റം രേഖപ്പെടുത്താൻ മാത്രമല്ല, അതിനുശേഷം തുടർച്ചയായി ഈ വിധിന്യായത്തിൽ കോടതി എല്ലാ വിശദാംശങ്ങളും രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ചെലവ് അടയ്ക്കാൻ കഴിയാത്തതിനാൽ വിവിധ കോടതികളിൽ അദ്ദേഹം ഫയൽ ചെയ്യുന്ന നടപടികളിൽ ഇടപെടുകയോ അവസാനിപ്പിക്കുകയോ ചെയ്യാതിരിക്കാൻ ഈ നടപടി സ്വീകരിക്കാൻ അദ്ദേഹം നിർബന്ധിതനായി എന്ന് സമർപ്പണങ്ങളിൽ അദ്ദേഹം നിർദ്ദേശിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു. ഇത് അനുവദനീയമായ ഒരു നടപടിയായിരിക്കില്ല. അദ്ദേഹത്തിനെതിരെ അച്ചടക്ക നടപടികൾ ആരംഭിച്ച ഉദ്യോഗസ്ഥരെ ഭീഷണിപ്പെടുത്താൻ ഒരിക്കൽ കൂടി ശ്രമിച്ചുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം സംസ്ഥാന സർക്കാരിന് അയച്ച കത്തുകൾ സംസ്ഥാനത്തിന് വേണ്ടി ഹാജരായ അഭിഭാഷകൻ വീണ്ടും പരാമർശിച്ചു. എന്നാൽ ശ്രീ. 'ഡി' നേരിട്ട് ഹാജരാകുകയും ഇത്ര വ്യക്തമായ ധാരണയോടെ തന്റെ കേസ് വാദിക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിനാൽ, അദ്ദേഹം അവിവേകിയാണോ എന്ന ധാരണയ്ക്ക് കാരണമായേക്കാം. അദ്ദേഹം ഫയൽ ചെയ്യുന്ന ഹർജികളുടെ സ്വഭാവം കൊണ്ട് കോടതിയെ സമീപിക്കാനുള്ള കഴിവിനപ്പുറം, അദ്ദേഹത്തിന് നിരന്തരമായ നിയമോപദേശം ലഭിക്കുന്നുണ്ടെന്നും തോന്നുന്നു. മിസലേനീസ് അപേക്ഷ നമ്പർ 1630/2020-നെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, കോടതിയുടെ കാഴ്ചപ്പാടിൽ, 06.05.2021-ന് ഇതിനകം പറഞ്ഞതിനേക്കാൾ കൂടുതലായി ഒന്നും നിർദ്ദേശിക്കേണ്ടതില്ല, അതായത്, 'ഭ്രനികൃതി കടിശ്ശിക' ആയി ചെലവുകൾ വീണ്ടെടുക്കുന്നതിനുള്ള പ്രക്രിയ ആരംഭിക്കാൻ സംസ്ഥാന സർക്കാർ നടപടികൾ സ്വീകരിക്കണം, കൂടാതെ 01.05.2017-ന് ഡബ്ല്യു.പി.(സി) നമ്പർ 880/2016-ൽ ഇതിനകം പാസാക്കിയ ഉത്തരവ് പ്രകാരം വീണ്ടെടുക്കൽ തുക ഗുണഭോക്താവിന് നൽകണം. "നിക്ഷേപം നടത്താൻ പരാജയപ്പെട്ടാൽ, ആവശ്യമെങ്കിൽ, മുകളിൽ പറഞ്ഞ ചെലവുകൾ അതിന്റെ ചെയർമാൻ ശ്രീ രാജീവ് ദയ്യയിൽ നിന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വകാര്യ വരുമാനം വഴി വീണ്ടെടുക്കാവുന്നതാണ്" എന്ന് 01.05.2017-ന് ഈ കോടതി പുറപ്പെടുവിച്ച നിർദ്ദേശത്തിൽ നിരീക്ഷിക്കപ്പെട്ടു. വാസ്തവത്തിൽ, ശ്രീ. 'ഡി' തന്റെ സത്യവാങ്മൂലം പ്രകാരം തുക അടയ്ക്കാൻ കഴിയാത്തത് പ്രകടിപ്പിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ, തീർച്ചയായും അദ്ദേഹത്തെ പൊതുതാൽപ്പര്യ ഹർജികൾ ഫയൽ ചെയ്യുന്നതിൽ നിന്ന് അപ്രാപ്തമാക്കുന്ന 01.05.2017-ലെ ഉത്തരവിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന സ്വാഭാവിക പ്രത്യാഘാതങ്ങൾക്കൊപ്പം, വിഷയം അവിടെ ഉപേക്ഷിക്കാമായിരുന്നു. പൊതുതാൽപ്പര്യ ഹർജികൾ ഫയൽ ചെയ്യാൻ ജന്മനാ അവകാശമില്ല, കൂടാതെ സഹായത്തിന്റെ നിലവാരവും വാദിച്ചത് പോലുള്ള കാരണങ്ങളുടെ സ്വഭാവവും ഇതിനകം 01.05.2017-ലെ ഉത്തരവിൽ

പ്രതികൂലമായി പരാമർശിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിനാൽ എം.എ നമ്പർ 1630/2020 മേൽപ്പറഞ്ഞ ഉത്തരവോടെ അവസാനിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. [ഖണ്ഡികകൾ 18, 20-23, എന്നിവ] [1073-സി-ഡി, എഫ്-എച്ച്; 1074-എ-എഫ്]

1.3 ജുഡീഷ്യൽ കാര്യങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് കോടതിയെ അപകീർത്തിപ്പെടുത്താനുള്ള പ്രവണതയായി നേരിട്ട് ഹാജരാകുമ്പോൾ അധിക്ഷേപങ്ങൾ ഉന്നയിക്കാൻ പൂർണ്ണമായ അവകാശമില്ല. പൊതുജനങ്ങളുടെ വിലയിരുത്തലിൽ ജുഡീഷ്യറിയുടെ പ്രതിച്ഛായ താഴ്ത്താനും നീതിനിർവ്വഹണത്തെ ദുർബലപ്പെടുത്താനുമുള്ള പ്രേരിതവും മനഃപൂർവ്വവുമായ ശ്രമങ്ങളിൽ അവരുടെ അന്തസ്സും നിയമത്തിന്റെ മഹത്വവും ഉയർത്തിപ്പിടിക്കാൻ സ്വയം ശ്രമിക്കണം. നിലവിലെ സാഹചര്യത്തിൽ, നൽകാൻ കഴിയില്ലെന്ന് അദ്ദേഹം അവകാശപ്പെടുന്ന ചെലവുകൾ ചുമത്തുന്നതിന്റെ പേരിൽ പൊതുതാൽപ്പര്യ ഹർജികൾ ഫയൽ ചെയ്യാൻ കോടതിയെ നിന്ദിച്ചതിന് കേസ്സ് നേരിടുന്ന വ്യക്തിക്ക് കഴിയാത്തതിന്റെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ധാരാളം ഹർജികൾ വിചാരണ ചെയ്യാൻ കഴിയാത്തതിന്റെ അനന്തരഫലങ്ങളും മൂലമാണ് പരാതി ഉണ്ടാകുന്നതെന്ന് കാണുന്നു. തനിക്ക് അധികം അറിയാത്ത വിഷയങ്ങളെക്കുറിച്ച് പൊതുതാൽപ്പര്യ ഹർജികൾ ഫയൽ ചെയ്യുന്നത് കോടതിയെ നിന്ദിച്ചതിന് കേസ്സ് നേരിടുന്ന വ്യക്തി ഒരു തൊഴിലായി മാറ്റിയിരിക്കുന്നുവെന്നും തുടർന്ന് തനിക്ക് നിവൃത്തി നൽകുന്നതിന് കോടതിയെ അപകീർത്തിപ്പെടുത്താൻ ശ്രമിക്കുകയും അതിൽ പരാജയപ്പെടുന്ന പക്ഷം കോടതിയെ അപകീർത്തിപ്പെടുത്തുന്നത് അദ്ദേഹം തുടരുകയും ചെയ്യും. [ഖണ്ഡിക 29] [1077-ബി-ഡി]

റോഷൻ ലാൽ അഹൂജ, ഇൻ റേ: (1993) 4 Suppl. SCC 446 - ആശ്രയിച്ചു.

1.4 കോടതിയലക്ഷ്യത്തിന് ശിക്ഷിക്കാനുള്ള അധികാരം, നിയമനിർമ്മാണത്തിലൂടെ പോലും ചുരുക്കാനോ എടുത്തുകളയാനോ കഴിയാത്ത, ഈ കോടതിയിൽ നിക്ഷിപ്തമായ ഒരു ഭരണഘടനാപരമായ അധികാരമാണ്. 09.07.2021-ന് പുറപ്പെടുവിച്ച നോട്ടീസ്, കോടതിയെ അപകീർത്തിപ്പെടുത്താനുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശ്രമത്തിന് അദ്ദേഹത്തിനെതിരെ നടപടിയെടുക്കാനും അതുപോലെ ശിക്ഷ വിധിക്കാനും പുറപ്പെടുവിച്ച ഒരു സംയുക്ത നോട്ടീസായിരുന്നു. കോടതിയെ അപകീർത്തിപ്പെടുത്തുന്നതിൽ കോടതിയെ നിന്ദിച്ചതിന് കേസ്സ് നേരിടുന്ന വ്യക്തി വ്യക്തമായും കുറ്റക്കാരനാണ്. കോടതിയെ അപകീർത്തിപ്പെടുത്താനുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ അംഗീകരിക്കാനാവില്ല. അദ്ദേഹം തന്റെ അപകീർത്തികരമായ പെരുമാറ്റം തുടരുന്നു. അദ്ദേഹം സമർപ്പിച്ച ക്ഷമാപണങ്ങൾ, വീണ്ടും മറ്റൊരു കൂട്ടം ആരോപണങ്ങളെ തുടർന്നുള്ള അനന്തരഫലങ്ങളിൽ നിന്ന് രക്ഷപ്പെടാനുള്ള ശ്രമങ്ങൾ മാത്രമാണ്, അതിനാൽ കപടമാണ്. ഉള്ളടക്കം നോക്കുമ്പോൾ അവസാന ക്ഷമാപണത്തെ ക്ഷമാപണം എന്ന് വിളിക്കാൻ കഴിയില്ല. കോടതിയെ നിന്ദിച്ചതിന് കേസ്സ് നേരിടുന്ന വ്യക്തിയുടെ ഭാഗത്ത് നിന്ന് ഒരു പശ്ചാത്താപവുമില്ല. അദ്ദേഹം സമർപ്പിച്ച ഹർജികളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഇത് വ്യക്തമായും കോടതിയലക്ഷ്യമാണ്. മുകളിൽ പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങൾ കണക്കിലെടുത്ത്, ശിക്ഷയുടെ വിഷയത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന് ഒരു വാദം കേൾക്കാൻ കോടതി അനുശാസിക്കുന്നില്ല, എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിന് ഒരു അവസരം കൂടി നൽകുകയും, അതിനാൽ, അന്തിമ വിധിയെക്കുറിച്ചുള്ള ചോദ്യത്തിൽ കോടതിയെ നിന്ദിച്ചതിന് കേസ്സ് നേരിടുന്ന വ്യക്തിയുടെ വാദം കേൾക്കാൻ ഹർജി ലിസ്റ്റ് ചെയ്യുന്നത് ഉചിതമാണെന്ന് കോടതി കരുതുന്നു. [ഖണ്ഡികകൾ 31-34][1078-എഫ്-ജി; 1079-എ-ഇ]

ഇൻ റേ: വിജയ് കുർളെയും മറ്റുള്ളവരും (2020) SCC Online SC 407; മാത്യൂസ് നെടുമ്പാറ, ഇൻ റേ, (2019) 19 SCC 454; വിശ്രാം സിംഗ് രഘുബൻഷി v. ഉത്തർ പ്രദേശ് സംസ്ഥാനം (2011) 7 SCC 776 : [2011] 8 SCR 105 - എന്നീ കേസുകൾ ആശ്രയിച്ചു.

കേസ് നിയമ സൂചിക

[2011] 8 SCR 105 ഖണ്ഡിക 33 ആശ്രയിച്ചു

സിവിൽ അസ്സൽ അധികാരിത: 2016–ലെ റിട്ട് ഹർജി (സി) നമ്പർ 880–ലെ 2020–ലെ മിസലേനീസ് അപേക്ഷ നമ്പർ 1630.

(ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 32 പ്രകാരം)

സ്വയം വാദിക്കുന്ന ഹർജിക്കാരൻ രാജീവ് ദയ.

എതിർകക്ഷികൾക്ക് വേണ്ടി അഡിഷണൽ സോളിസിറ്റർ ജനറൽ ശ്രീമതി ഐശ്വര്യ ഭാട്ടി, മുതിർന്ന അഭിഭാഷകൻ ഡോ. മനീഷ് സിംഗ്വി, അഭിഭാഷകരായ ശ്രീമതി രുചി കോഹ്ലി, മൊഹമ്മദ് അഖിൽ, സുഘോഷ് സുബ്രഹ്മണ്യൻ, ബി.വി. ബൽറാം ദാസ്, സന്ദീപ് കുമാർ ത്ധാ എന്നിവർ.

കോടതിയുടെ വിധി പുറപ്പെടുവിച്ചത്

ജസ്റ്റിസ് സഞ്ജയ് കിഷൻ കൗൾ:

1. കോടതിയലക്ഷ്യത്തിന്റെ നിലനിൽപ്പിന്റെ പരമപ്രധാനമായ ഉദ്ദേശ്യം ജൂഡീഷ്യൽ ഫോറങ്ങളുടെ സ്ഥാപനത്തിന്റെ അന്തസ്സ് നിലനിർത്തുക എന്നതാണ്. ഇത് ഒരു ജഡ്ജിയുടെ അന്തസ്സ് കുറയ്ക്കാൻ കഴിവുള്ള ഒരു പ്രതികാര നടപടിയോ അവരുടെതന്നെ അനുചിതമായ പ്രസ്താവനകളോ അല്ല. ഇവ പലപ്പോഴും അവഗണിക്കപ്പെടുന്നുണ്ടെങ്കിലും എല്ലാ വിശാലതയും ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടും ഒരു നിത്യ വ്യവഹാരി എല്ലാറ്റിലും ചെളിവാരി എറിഞ്ഞ് തന്റെ നിലനിൽപ്പിനെ ന്യായീകരിക്കാൻ ശ്രമിക്കുമ്പോൾ, കോടതി ഇടപെടേണ്ടിവരും.

2. ഇപ്പോഴത്തെ തർക്കത്തിന്റെ രൂപരേഖ മനസ്സിലാക്കാൻ, 01.05.2017–ലെ ഡബ്ല്യൂ.പി.(സി) നമ്പർ 880/2016–ലെ ഈ കോടതിയുടെ വിധിന്യായത്തിലേക്ക് തിരിയുകയല്ലാതെ മറ്റൊന്നും ആവശ്യമില്ല. ഈ വിധി ഒരു ഉത്ഭവമല്ല, മറിച്ച് ഒരു അർത്ഥത്തിൽ ഒരു പരിസമാപ്തിയാണ്. രാജസ്ഥാനിലും ഡൽഹിയിലും നിരവധി കേസുകൾ ഫയൽ ചെയ്യുന്ന സൂറസ് ഇന്ത്യ ട്രസ്റ്റിന്റെ (ചുരുക്കത്തിൽ 'ട്രസ്റ്റ്') ആത്മാവാണ് താനെന്ന് ശ്രീ. രാജീവ് ദയ അവകാശപ്പെടുന്നു. 01.05.2017 ലെ വിധിന്യായം പരിശോധിച്ചാൽ, ട്രസ്റ്റിന്റെ ചെയർമാൻ എന്ന നിലയിൽ ശ്രീ. ദയ വിഷയങ്ങൾ നേരിട്ട് വാദിക്കുന്നുണ്ടെന്ന് വ്യക്തമാകും. ഈ ഹർജികൾ പൊതുതാൽപ്പര്യ ഹർജികളാണെന്ന് പ്രസ്താവിച്ചിരുന്നു. ഡബ്ല്യൂ.പി.(സി) നമ്പർ 880/2016–ലെ നടപടിക്രമങ്ങളിൽ അദ്ദേഹം ഫയൽ ചെയ്ത കേസുകളുടെ ഒരു പട്ടിക തയ്യാറാക്കിയിട്ടുണ്ട്, ഈ കോടതിയിൽ മാത്രം 12 എണ്ണം ഉൾപ്പെടുന്നു. കൂടാതെ, രജിസ്ട്രി തയ്യാറാക്കിയ സംഗ്രഹം അനുസരിച്ച്, മുകളിൽ പറഞ്ഞ വിധിന്യായത്തിന്റെ ഖണ്ഡിക 3–ൽ സൂചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതുപോലെ ഈ 12 കേസുകളിലായി 64 വ്യത്യസ്ത നടപടിക്രമങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു. ട്രസ്റ്റ് ആരംഭിച്ച വ്യവഹാരം ചിന്താശൂന്യവും ബാലിശവുമാണെന്ന് കോടതി പ്രഥമദൃഷ്ട്യാ നിരീക്ഷിച്ചു. പൊതുതാൽപ്പര്യം മുൻനിർത്തി സൂറസ് ഇന്ത്യ ട്രസ്റ്റ് ഇനിമുതൽ ഒരു ഹർജിയും ഫയൽ ചെയ്യില്ലെന്ന് ഉചിതമെന്ന് കരുതുന്ന പക്ഷം, സ്വമേധയാ ഒരു പ്രസ്താവന നടത്താനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം ശ്രീ. ദയയ്ക്ക് അനുവദിച്ചു. അതുവഴി, അങ്ങനെ ചെയ്താൽ വിഷയം അവസാനിപ്പിക്കുമെന്നും കൂടുതൽ അനന്തരഫലങ്ങൾ ഉണ്ടാകില്ലെന്നും കോടതി അദ്ദേഹത്തോട് വ്യക്തമാക്കി. പകരമായി, ട്രസ്റ്റിന്റെ സത്യസന്ധത സ്ഥാപിക്കുന്നതിനായി ഒരു മറുപടി ഫയൽ ചെയ്യാൻ അദ്ദേഹത്തോട് ആവശ്യപ്പെട്ടു.

അവസരം ലഭിച്ചിട്ടും രേഖാമൂലമുള്ള മറുപടി ഫയൽ ചെയ്യാതെ വിഷയം പ്രോസിക്യൂട്ട് ചെയ്യാൻ ശ്രീ. ദയ ആഗ്രഹിച്ചു. തന്റെ നിവേദനങ്ങൾ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്ന രീതിയിൽ, കോടതിയുടെ ഭരണപരവും നീതിന്യായപരവുമായ വശങ്ങളിൽ അതൃപ്തിയുണ്ടെന്ന് അദ്ദേഹം അവകാശപ്പെട്ടു. അതേത്തുടർന്ന്, ബഹുമാനപ്പെട്ട ജഡ്ജിമാരുടെ റസിഡൻഷ്യൽ ഓഫീസുകളിലേക്ക് അദ്ദേഹം അപമാനകരമായ ഒരു കത്ത് അയച്ചു. ഒന്ന് അർത്ഥത്തിൽ, ആ സമയത്ത് രജിസ്ട്രിയെ തോൽപ്പിക്കുക എന്നതായിരുന്നു ആ ശ്രമം. ഇന്ത്യൻ രാഷ്ട്രപതിക്കും പ്രധാനമന്ത്രിക്കും മുന്നിൽ നിവേദനം നൽകാൻ അദ്ദേഹം ശ്രമിച്ചു. ട്രസ്റ്റ് നടത്തിയ പരാതികളുടെ വാചകത്തിൽ, രാജസ്ഥാൻ ഹൈക്കോടതിയിലെ ജഡ്ജിമാരെ പരാമർശിച്ചുകൊണ്ട് മാത്രമല്ല, ഈ കോടതിയിലെ ജഡ്ജിമാരെയും പരാമർശിച്ചുകൊണ്ട് അവഹേളിക്കുന്ന പരാമർശങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. രാജസ്ഥാൻ സംസ്ഥാനത്തെ എല്ലാ തലത്തിലുള്ള ജൂഡീഷ്യൽ ഉദ്യോഗസ്ഥരെയും ചീഫ് ജസ്റ്റിസിനെയും ആ കോടതിയിലെ മറ്റ് ജഡ്ജിമാരുടെയും പരിധി വരെ അപകീർത്തിപ്പെടുത്തൽ നടന്നിരുന്നു. വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ട കാര്യങ്ങൾ ദിവസേന പരിഗണനയ്ക്ക് എടുക്കാറുണ്ടെന്നും കോടതിയെ സഹായിക്കാൻ കഴിവില്ലാത്ത വ്യക്തികൾ മതിയായ കാരണമില്ലാതെ നീണ്ട വാദം കേൾക്കൽ അനുവദിക്കണമെന്ന് നിർബന്ധിക്കുന്നതിനാൽ ജൂഡീഷ്യൽ സമയം പാഴാകുമെന്നും ബെഞ്ച് അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. ആ സാഹചര്യത്തിൽ തെറ്റായി ഗ്രഹിച്ച ഒരു ഹർജി തള്ളിക്കളയുക മാത്രമല്ല, ഇനി മുതൽ ഈ രാജ്യത്തെ ഏതെങ്കിലും കോടതിയിൽ പൊതുതാൽപ്പര്യപ്രകാരം ഒരു വിഷയം ഫയൽ ചെയ്യുന്നതിൽ നിന്ന് ട്രസ്റ്റ് വിട്ടുനിൽക്കണമെന്നും അത് ശ്രീ രാജീവ് ദയയ്ക്കും തുല്യമായി ബാധകമാകുമെന്നും നിർദ്ദേശം പുറപ്പെടുവിച്ചു. ശ്രീ. രാജീവ് ദയയ്ക്ക് മേൽ 25 ലക്ഷം രൂപയുടെ മാതൃകാപരമായ ചെലവ് ചുമത്തുകയും ഉത്തരവ് പുറപ്പെടുവിച്ച തീയതി മുതൽ മൂന്ന് മാസത്തിനുള്ളിൽ സുപ്രീം കോടതി അഡ്വക്കേറ്റ്സ്-ഓൺ-റെക്കോർഡ് വെൽഫെയർ ട്രസ്റ്റിൽ കെട്ടിവയ്ക്കണമെന്നും, അല്ലാത്തപക്ഷം ആവശ്യമെങ്കിൽ ശ്രീ. രാജീവ് ദയയുടെ സ്വകാര്യ വഴി ചെലവുകൾ ഈടാക്കും. കേസിന്റെ ചെലവുകൾ അടച്ചില്ലെങ്കിൽ വിഷയം ലിസ്റ്റ് ചെയ്യാൻ നിർദ്ദേശിച്ചിരുന്നു.

3. ശ്രീ. ദയ ചെലവുകൾ നിക്ഷേപിക്കാതെയും തന്റെ മേൽ ചുമത്തിയ 25 ലക്ഷം രൂപയുടെ ചെലവ് ഒഴിവാക്കണമെന്ന അഭ്യർത്ഥനയോടൊപ്പം നിരുപാധികം ക്ഷമാപണം സമർപ്പിക്കാനും കോടതിയലക്ഷ്യ കുറ്റത്തിന് മാപ്പ് നൽകണമെന്നും ആവശ്യപ്പെട്ട് 21.08.2017-ന് അപേക്ഷ സമർപ്പിച്ചു. 2017-ലെ എം.എ. നമ്പർ 507-ൽ, ഇന്ത്യൻ രാഷ്ട്രപതിയോട് പ്രോസിക്യൂഷൻ അനുമതി നൽകണമെന്ന് അപേക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന കാരണത്താൽ 2016-ലെ ഡബ്ല്യു.പി.(സി) നമ്പർ 880-ൽ പാസാക്കിയ 01.05.2017-ലെ വിധിന്യായം നടപ്പിലാക്കരുതെന്ന് ശ്രീ. ദയ കോടതിയോട് അഭ്യർത്ഥിച്ചു. ബെഞ്ചിന്റെ അധ്യക്ഷനായ ജഡ്ജിമാരുടെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം ശ്രീ. ദയ ഇന്ത്യൻ രാഷ്ട്രപതിക്ക് എഴുതിയ പ്രോസിക്യൂഷൻ അനുമതി അഭ്യർത്ഥിക്കുന്ന കത്ത് രേഖപ്പെടുത്താൻ 21.08.2017-ന് കോടതി ഉത്തരവിട്ടു. തുടർന്ന് 05.12.2017-ന്, ബെഞ്ച് ഉത്തരവ് പരിഷ്കരിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ലെന്നും നിയമപ്രകാരം മുന്നോട്ട് പോകാൻ രജിസ്ട്രിയോട് നിർദ്ദേശിച്ചുവെന്നും ചൂണ്ടിക്കാട്ടി ശ്രീ. ദയയുടെ അപേക്ഷ തള്ളി.

4. 01.05.2017-ലെ വിധിന്യായത്തിലെ ഖണ്ഡിക 27 അനുസരിച്ച് ട്രസ്റ്റ് ഫയൽ ചെയ്ത പരിഗണനയിലിരിക്കുന്ന എല്ലാ കേസുകളും പിൻവലിക്കുന്നതിൽ ശ്രീ. ദയ പരാജയപ്പെട്ടതിനാൽ രജിസ്ട്രി 2017-ലെ എം.എ. നമ്പർ 1158 ഈ കോടതിയിൽ സമർപ്പിച്ചു. ചെലവുകൾ നിക്ഷേപിച്ചിട്ടില്ലാത്തതിനാൽ, 08.02.2018-ലെ ഉത്തരവ് പ്രകാരം ടസ്റ്റോ ശ്രീ. ദയയോ സമർപ്പിക്കുന്ന ഏതെങ്കിലും അപേക്ഷയോ ഹർജിയോ സ്വീകരിക്കരുതെന്ന് രജിസ്ട്രിയോടുള്ള നിർദ്ദേശത്തോടൊപ്പം ടസ്റ്റും ശ്രീ. ദയയും സമർപ്പിച്ച എല്ലാ അപേക്ഷകളും റിട്ട് ഹർജികളും തള്ളിക്കളയാൻ നിർദ്ദേശിച്ചു.

5. ട്രസ്റ്റ് ചെലവുകൾ നിക്ഷേപിച്ചിട്ടില്ലെന്ന് അറിയിച്ചുകൊണ്ട് ഒരു ഓഫീസ് റിപ്പോർട്ടിലൂടെ 2020–ലെ എം.എ. നമ്പർ 1630, 29.09.2020–ന് കോടതിയിൽ സമർപ്പിച്ചു. ചെലവുകൾ സുപ്രീം കോടതി എ.ഒ.ആർ. വെൽഫെയർ ട്രസ്റ്റിൽ നിക്ഷേപിക്കേണ്ടതിനാൽ പ്രസ്തുത സ്ഥാപനത്തിന്റെ സെക്രട്ടറിയും ഈ വശം സ്ഥിരീകരിച്ചു. പ്രസ്തുത തീയതിയിലെ നിലപാട് അതായതിനാൽ ട്രസ്റ്റിന് നോട്ടീസ് നൽകിക്കൊണ്ടുള്ള ഒരു ഉത്തരവ് പുറപ്പെടുവിച്ചു. അതിന് മറുപടി നൽകുന്നതിനുപകരം, രജിസ്ട്രി നിർദ്ദേശങ്ങൾ തേടുന്നതിന് അടിസ്ഥാനമാക്കിയ കുറിപ്പുകൾ 16.10.2020–ലെ ഇ–മെയിൽ വഴി ശ്രീ. ദയ രജിസ്ട്രിയിൽ നിന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ടു. ഇതിനെത്തുടർന്ന് 09.02.2021 ലെ ഒരു ഇ–മെയിൽ വന്നു. 08.02.2018–ലെ ഉത്തരവിന്റെ അലംഘനീയമായ സ്വഭാവം കണക്കിലെടുത്ത്, ഫയലിംഗ് കൗണ്ടറിൽ അപേക്ഷകൾ സ്വീകരിക്കുന്നതിനുള്ള നിർദ്ദേശങ്ങൾക്കായി പ്രസ്തുത കത്ത് പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്താൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു. 12.02.2021–ന് കുറിപ്പുകൾ ആവശ്യപ്പെടുന്നതിന് അടിസ്ഥാനമില്ലെന്ന് കോടതി ചൂണ്ടിക്കാട്ടി. ശ്രീ. ദയയുടെ പിടിവാശിയും നൽകിയ നോട്ടീസുകൾ പ്രകാരം ഹാജരാകാത്തതും കണക്കിലെടുത്ത്, അദ്ദേഹത്തെ ഹാജരാക്കാൻ 25,000 രൂപയും തുല്യ തുകയുടെ ഒരു ആൾ ജാമ്യത്തിലും ജാമ്യം ലഭിക്കാവുന്ന വാറണ്ട് പുറപ്പെടുവിക്കാൻ ഉത്തരവിട്ടു.

6. ആ ഘട്ടത്തിൽ ശ്രീ. ദയ അതിനോട് മുഖം തിരിക്കുകയും 29.09.2020–ലെ ഉത്തരവിന് അനുസൃതമായി തന്റെ സ്വത്തുവകകൾ വ്യക്തമാക്കുന്ന ഒരു ഓഡിറ്റ് റിപ്പോർട്ടിനൊപ്പം നിരുപാധിക ക്ഷമാപണം സമർപ്പിക്കണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ട് ഐ.എ. നമ്പർ 36444/2021 ഫയൽ ചെയ്തു. ഈ ഐ.എ.–യുടെ വസ്തുത രജിസ്ട്രി രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഒരിക്കൽ കൂടി, ഉത്തരവിന്റെ അലംഘനീയമായ സ്വഭാവം കാരണം ഇത് സ്വീകരിച്ചില്ലെന്ന് 22.02.2021–ന് കോടതിയെ അറിയിച്ചു.

7. ഇപ്പോൾ, ഇന്ത്യൻ അറ്റോർണി ജനറലിന് 11.03.2021–ലെ കത്ത് അയച്ചുകൊണ്ട് ശ്രീ. ദയ വീണ്ടും ഒരു തിരിവ് നടത്തി. ഈ കത്തിൽ, കേസിന്റെ യോഗ്യത അനുസരിച്ച് ശ്രീ. ദയയുടെ വിഷയം തീരുമാനിക്കാൻ അനുവദിക്കാതെ നീതിനിർവ്വഹണത്തെ തടസ്സപ്പെടുത്തുകയും ഇടപെടുവെന്നും കാണിച്ച് പി.ഐ.എൽ. സെക്ഷൻ, സെക്ഷൻ X, സെക്ഷൻ XVI–A എന്നിവയുടെ അസിസ്റ്റന്റ് രജിസ്ട്രാർക്കും മറ്റ് ഉദ്യോഗസ്ഥർക്കും എതിരെ ക്രിമിനൽ കോടതിയലക്ഷ്യ നടപടികൾ ആരംഭിക്കാൻ സമ്മതം തേടിയിരുന്നു. അതോടൊപ്പം, ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 32 പ്രകാരമുള്ള വിവിധ ഹർജികളിൽ വിലയേറിയ തീരുമാനമെടുക്കുന്നതിൽ ജഡ്ജിമാർ തടസ്സം സൃഷ്ടിക്കുന്നു എന്ന കാരണത്താൽ 01.05.2017–ൽ പുറപ്പെടുവിച്ച വിധിന്യായത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരുന്ന മൂന്ന് ജഡ്ജിമാരായ അന്നത്തെ ഭാരതത്തിന്റെ ചീഫ് ജസ്റ്റിസ് ശ്രീ ജെ.എസ്. ഖേഹർ (വിരമിച്ചതിനുശേഷം), ജസ്റ്റിസ് ഡി.വൈ. ചന്ദ്രചൂഡ്, ഞങ്ങളിൽ ഒരാൾ (ജസ്റ്റിസ് സഞ്ജയ് കിഷൻ കൗൾ) എന്നിവർക്കെതിരെ കോടതിയലക്ഷ്യ നടപടികൾ ഫയൽ ചെയ്യുന്നതിനും സമ്മതം തേടി. 29.09.2020–ലെ ഉത്തരവിന് അനുസൃതമായി സ്വത്തുക്കളുടെ വിശദാംശങ്ങൾ ഹാജരാക്കാനും നിരുപാധികം ക്ഷമാപണം നടത്താനും അദ്ദേഹം അപേക്ഷ സമർപ്പിച്ചതായും എന്നിരുന്നാലും, ഭാരതത്തിന്റെ ചീഫ് ജസ്റ്റിസ് ഉൾപ്പെടുന്ന ഒരു ബെഞ്ച് ഇത് പരിഗണിക്കണമെന്നും പ്രസ്താവിച്ചുകൊണ്ട് ശ്രീ. ദയ 14.03.2021–ന് രജിസ്ട്രാർക്ക് ഒരു കത്ത് അയച്ചു. 15.03.2021–ന്, താൻ ഒരു സർക്കാർ ജോലിയിലാണെന്ന് അദ്ദേഹം അവകാശപ്പെട്ടിരുന്നതിനാൽ പ്രത്യേകിച്ചും തന്റെ നിലവിലെ വരുമാന സ്രോതസ്സുകൾ രേഖപ്പെടുത്താൻ ബെഞ്ച് ശ്രീ. ദയയോട് നിർദ്ദേശിച്ചു. തന്റെ സ്ഥാവര, ജംഗമ സ്വത്തുക്കൾ, എന്തെങ്കിലും ഉണ്ടെങ്കിൽ, അവയുടെ പൂർണ്ണമായ പട്ടിക നൽകാൻ അദ്ദേഹത്തോട് നിർദ്ദേശിച്ചു. കൂടാതെ, അദ്ദേഹം സർക്കാർ ജോലിയിലാണെന്ന് അവകാശപ്പെടുന്നതിനാൽ, അദ്ദേഹത്തിന് ലഭിക്കുന്ന ശമ്പളവും നടത്തുന്ന കിഴിവുകളും കാണിക്കുന്ന അവസാന ശമ്പള സ്ലിപ്പ് നൽകണം.

8. 11.03.2021–ലെ രണ്ട് കത്തുകളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് കോടതിയലക്ഷ്യ നടപടികൾ ആരംഭിക്കുന്നത് നിഷേധിച്ച് 23.03.2021–ന് അറ്റോർണി ജനറൽ മിസ്റ്റർ ശ്രീ. ദയയ്ക്ക് രണ്ട് കത്തുകൾ അയച്ചു. എന്നിരുന്നാലും, മുഴുവൻ രേഖകളും തന്റെ മുന്നിൽ വയ്ക്കാൻ തനിക്ക് അവസരം നൽകണമെന്ന് പ്രസ്താവിച്ചുകൊണ്ട് 26.03.2021, 27.03.2021 തീയതികളിൽ അറ്റോർണി ജനറലിന് സമാന ഉള്ളടക്കമുള്ള രണ്ട് കത്തുകൾ നൽകി. ഞങ്ങളിൽ ഒരാൾക്കെതിരെ (ജസ്റ്റിസ് സഞ്ജയ് കിഷൻ കൗൾ) ഇന്ത്യൻ രാഷ്ട്രപതിയുടെ മുമ്പാകെ അദ്ദേഹം പ്രോസിക്യൂഷൻ അനുമതി തേടിയതിനാൽ അദ്ദേഹം സ്വയം പിന്മാറണമെന്ന് പ്രസ്താവിച്ചുകൊണ്ട് 26.03.2021–ന് അസിസ്റ്റന്റ് രജിസ്ട്രാർക്ക് (പി.ഐ.എൽ. സെക്ഷൻ) ഒരു ഇ–മെയിൽ അയച്ചു. രാഷ്ട്രപതിക്ക് അയച്ച കത്തും ഇതോടൊപ്പം ചേർത്തിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹം പറയുന്നതിനനുസരിച്ച്, ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 219 (നിയമവിരുദ്ധമായി ജൂഡീഷ്യൽ നടപടികളിളെ പൊതുസേവകൻ അഴിമതി നിറഞ്ഞ റിപ്പോർട്ടുകൾ മുതലായവ തയാറാക്കുന്നു) പ്രകാരമുള്ള ഒരു കുറ്റകൃത്യത്തിന്റെ ആവശ്യകതകൾ നിറവേറ്റുന്നതിനാൽ 01.05.2017–ലെ ഉത്തരവ് കോടത്തിനെതിരെ സ്വീകരിക്കണമെന്ന് അദ്ദേഹം ആഗ്രഹിച്ച നടപടിയുടെ പശ്ചാത്തലത്തിലായിരുന്നു ഇത്. 27.03.2021–ന്, മുമ്പ് 26.03.2021–ന് അയച്ച കത്തിനെപ്പറ്റി അറ്റോർണി ജനറലിനെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്ന ഒരു ഇ–മെയിൽ അയച്ചു.

9. പി.ഐ.എൽ. (റിട്ട്) വിഭാഗത്തിലെ അസിസ്റ്റന്റ് രജിസ്ട്രാർക്കും ഉദ്യോഗസ്ഥർക്കും/അധികാരികൾക്കും എതിരായ ക്രിമിനൽ പരാതിയിൽ സ്വമേധയാ കോഗ്നിസന്സ് എടുക്കാനുള്ള വിവരങ്ങൾ അഭ്യർത്ഥിച്ചുകൊണ്ട് 02.04.2021–ന് ശ്രീ. ദയ ഇന്ത്യൻ ചീഫ് ജസ്റ്റിസിന് ഒരു കത്ത് അയച്ചു.

10. മുകളിൽ പറഞ്ഞ സാഹചര്യത്തിൽ 05.04.2021–ന് വിഷയം ലിസ്റ്റ് ചെയ്തപ്പോൾ, കോവിഷീൽഡ് വാക്സിനേഷൻ കാരണം കോടതിയിൽ ഹാജരാകുന്നതിൽ നിന്ന് ശ്രീ. ദയ ഒഴിഞ്ഞുമാറാൻ ശ്രമിച്ചു. അദ്ദേഹം ഉത്തരവുകൾ പാലിക്കാതെ എല്ലാത്തരം എതിർപ്പുകളും അതായത്, ഈ വിഷയം ബെഞ്ച് കേൾക്കരുത്, മറിച്ച് ഭാരതത്തിന്റെ ചീഫ് ജസ്റ്റിസ് നയിക്കുന്ന ബെഞ്ച് കേൾക്കണം, എന്നിവ ഉന്നയിച്ച് നടപടിക്രമങ്ങളിൽ നിന്ന് ഒഴിഞ്ഞുമാറാൻ ശ്രമിച്ചു. അതിനാൽ, ഇത് ശ്രീ. ദയയുടെ പ്രത്യേകാവകാശമല്ലെന്ന് നിരീക്ഷിക്കപ്പെട്ടു, കൂടാതെ അദ്ദേഹം കത്ത് നൽകിയിരുന്നെങ്കിലും വിഷയം കൈകാര്യം ചെയ്യാൻ ചീഫ് ജസ്റ്റിസ് അതേ ബെഞ്ചിന് അനുമതി നൽകി. ശ്രീ. ദയ കോടതിയുടെ നിർദ്ദേശങ്ങൾ ലംഘിക്കുന്നതായി കണ്ടെത്തിയതിനാൽ, 12.04.2021–ന് തിരിച്ചയക്കാവുന്ന കോടതിയലക്ഷ്യ നോട്ടീസ് ശ്രീ. ദയയ്ക്ക് നൽകുന്നത് ഉചിതമാണെന്ന് കോടതി വിലയിരുത്തി. ആകസ്മികമായി, മുകളിൽ പറഞ്ഞ അഭ്യർത്ഥന ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടും ശ്രീ. ദയ കോടതിയിൽ ഹാജരാകുകയും നോട്ടീസ് സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. സർക്കാർ ജോലിയുടെ വിഷയത്തിൽ, താൻ ഒരു ലീഗൽ ഓഫീസിലെ സ്റ്റെനോഗ്രാഫറായിരുന്നുവെന്നും എന്നാൽ രാജസ്ഥാൻ സംസ്ഥാനത്ത് നിയമിക്കപ്പെട്ടിരുന്നുവെന്ന വസ്തുതയാണ് താൻ പരാമർശിക്കുന്നതെന്ന് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. അതിനാൽ, ശ്രീ. ദയയുടെ നിസ്സഹകരണ മനോഭാവം കണക്കിലെടുത്ത് വസ്തുത പരിശോധിക്കാൻ രാജസ്ഥാൻ സംസ്ഥാനത്തിന് നോട്ടീസ് നൽകി.

11. 08.04.2021–ന്, ശ്രീ. ദയ തന്റെ സ്ഥാവര, ജംഗമ സ്വത്തുക്കളുടെ വിശദാംശങ്ങൾ ഉൾപ്പെടുത്തി ഒരു റിപ്പോർട്ട് സമർപ്പിച്ചു. വിവിധ ആവശ്യങ്ങൾ നിറവേറ്റുന്നതിനായി പതിവായി വായ്പകൾ എടുത്തിട്ടുണ്ടെന്നും അവ തന്റെ ശമ്പളത്തിൽ നിന്ന് കുറയ്ക്കുന്നുണ്ടെന്നും അദ്ദേഹം അവകാശപ്പെട്ടു. ബാധ്യതകളിൽ, മകളുടെ വിവാഹത്തിന്റെ ബാധ്യതയ്ക്ക് പുറമെ, മകളുടെ പഠനത്തിനായുള്ള ചെലവുകളും അദ്ദേഹം ഉൾപ്പെടുത്താൻ ശ്രമിച്ചു. ചെലവുകൾ അടയ്ക്കാൻ തന്റെ പക്കൽ മതിയായ പണമില്ലെന്ന് അദ്ദേഹം വാദിച്ചു.

12. 12.04.2021–ന് നടന്ന അടുത്ത നടപടിക്രമങ്ങളിൽ, ശ്രീ. ദയ്യയുടെ ജോലിയെക്കുറിച്ചും സംസ്ഥാന സർക്കാരിൽ നിന്ന് ശമ്പളം വാങ്ങിക്കൊണ്ട് അദ്ദേഹം നടത്തിയിരുന്ന പ്രവർത്തനങ്ങൾ അനുവദനീയമാണോ എന്നതിനെക്കുറിച്ചും വിവരങ്ങൾ നൽകാൻ രാജസ്ഥാൻ സംസ്ഥാനത്തോട് ആവശ്യപ്പെട്ടു. ഫലത്തിൽ എല്ലാ കേസുകളിലും ശ്രീ. ദയ്യ നേരിട്ട് ഹാജരാകുന്നതിനാൽ അദ്ദേഹത്തിനുവേണ്ടി ഒരു അമിക്കസിനെ നിയമിക്കണമെന്ന അഭ്യർത്ഥന നിരസിക്കപ്പെട്ടു.

13. 03.05.2021–ന്, ശ്രീ. ദയ്യ സംസ്ഥാന അഡ്വക്കേറ്റ് ജനറലിന്റെ ഓഫീസിൽ നിന്ന് വേറിട്ട ഒരു ഓഫീസായിരുന്ന ജോധ്പൂരിലെ ഗവൺമെന്റ് അഡ്വക്കേറ്റ്–കം–അഡീഷണൽ അഡ്വക്കേറ്റ് ജനറലിന്റെ ഓഫീസിൽ ജോലി ചെയ്യുന്നുണ്ടായിരുന്നുവെന്ന് അറിയിച്ചുകൊണ്ട് രാജസ്ഥാൻ സംസ്ഥാനം ഒരു സത്യവാങ്മൂലം സമർപ്പിച്ചു. ട്രസ്റ്റിന്റെ ചെയർമാനെന്ന നിലയിൽ വിവിധ കോടതികൾക്ക് മുമ്പാകെയുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ പെരുമാറ്റം പ്രസക്തമായ സേവന നിയമങ്ങൾ ലംഘിച്ചതിനാൽ ബാധകമായ പ്രസക്തമായ സർവീസ് നിയമങ്ങൾ പ്രകാരം അദ്ദേഹത്തിന് കാരണം കാണിക്കൽ നോട്ടീസ് നൽകുകയും അദ്ദേഹത്തെ സസ്പെൻഡ് ചെയ്യുകയും സ്ഥലം മാറ്റുകയും ചെയ്തു. ഇതിനെതിരെ, ശ്രീ ദയ്യ രാജസ്ഥാൻ ഹൈക്കോടതിയിൽ എസ്.ബി. സിവിൽ റിട്ട് നമ്പർ 6864/2021 ആയി ഒരു റിട്ട് ഹർജി ഫയൽ ചെയ്തു. അങ്ങനെ, സംസ്ഥാനം ഇടക്കാല ഉത്തരവ് റദ്ദാക്കാൻ നീക്കം നടത്തിയതായും ചെലവുകൾ 'ഭൂമി വരുമാന കുടിശ്ശിക' ആയി വീണ്ടെടുക്കുന്നതിനുള്ള നടപടികൾ ആരംഭിക്കാൻ സംസ്ഥാനം നടപടികൾ സ്വീകരിക്കുമെന്നും 06.05.2021–ന് നടപടികളിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിരുന്നു.

14. 10.05.2021–ന്, ഉത്തരവ് തിരിച്ചുവിളിക്കുന്നതിന് / പുനഃപരിശോധിക്കുന്നതിന് ശ്രീ. ദയ്യ ഒരു അപേക്ഷ ഫയൽ ചെയ്തു. തനിക്ക് വാദം കേൾക്കാൻ അവസരം നൽകിയില്ലെന്നും തിരിച്ചുപിടിക്കൽ നടപടികൾ അസാധുവാണെന്നും അവകാശപ്പെട്ടു. 21.08.2017–ൽ മൂന്ന് ജഡ്ജിമാരുടെ ഒരു ബെഞ്ച് എം.എ. നമ്പർ 507/2017–ൽ തിരിച്ചുപിടിക്കൽ നടപടികൾ തള്ളിയത് ഇപ്പോഴത്തെ ബെഞ്ചിനെ ബാധിക്കുമെന്നായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാദം. ഇന്ത്യൻ രാഷ്ട്രപതിയുടെ മുമ്പാകെ പ്രോസിക്യൂഷൻ അനുമതിക്കായി അദ്ദേഹം സമർപ്പിച്ച അപേക്ഷ സമർപ്പിക്കാനുള്ള നിർദ്ദേശത്തോടുകൂടിയ തന്റെ സമർപ്പണം മാത്രമാണ് പ്രസ്തുത നടപടിക്രമങ്ങളിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നതെന്ന് അദ്ദേഹം സൗകര്യപൂർവ്വം അവഗണിച്ചു. ഉത്തരവ് പരിഷ്കരിക്കാനുള്ള ശ്രീ. ദയ്യയുടെ അപേക്ഷ യഥാർത്ഥത്തിൽ നിരസിക്കുകയും നിയമപ്രകാരം (ചെലവുകൾ വീണ്ടെടുക്കുന്നതിന്) മുന്നോട്ട് പോകാൻ രജിസ്ട്രിയോട് നിർദ്ദേശിക്കുകയും ചെയ്തു എന്നതാണ് 05.12.2017–ൽ എം.എ. നമ്പർ 507/2017–ൽ പാസാക്കിയ ഉത്തരവിന്റെ ഫലം.

15. വീണ്ടും 08.07.2017–ന്, 07.06.202–ലെ കത്തിലൂടെ ഞങ്ങളിൽ ഒരാൾക്കെതിരെ (ജസ്റ്റിസ് സഞ്ജയ് കിഷൻ കൗൾ) ഇൻ–ഹൗസ് നടപടിക്രമം പ്രകാരം അന്വേഷണം നടത്താൻ ഇന്ത്യൻ പ്രസിഡന്റിന് പരാതി നൽകിയിട്ടുണ്ടെന്ന് പ്രസ്താവിച്ചുകൊണ്ട് ശ്രീ. ദയ്യ രജിസ്ട്രാർക്ക് ഒരു കത്ത് അയച്ചു. ഞങ്ങളിൽ ഒരാൾ (ജസ്റ്റിസ് സഞ്ജയ് കിഷൻ കൗൾ) അംഗമല്ലാത്ത ഒരു ബെഞ്ചിന് മുമ്പാകെ വിഷയം ലിസ്റ്റ് ചെയ്യണമെന്ന് വീണ്ടും അഭ്യർത്ഥിച്ചുകൊണ്ട് 08.07.2021–ന് ഒരു ഓർമ്മപ്പെടുത്തൽ അയച്ചു. അദ്ദേഹം ചില വിവരാവകാശ നിയമപ്രകാരമുള്ള ചോദ്യങ്ങളും ചോദിച്ചിരുന്നു.

16. 09.07.2021–ന് ശ്രീ. ദയ്യയുടെ കത്ത് കോടതിയുടെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടുത്തി. ട്രസ്റ്റിൽ നിന്നും/ശ്രീ. ദയ്യയിൽ നിന്നും ചെലവുകൾ തിരിച്ചുപിടിക്കുന്നതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ഒരു വിഷയത്തിൻ മേലാണ് എല്ലാത്തരം വാദങ്ങളും ഉന്നയിക്കപ്പെട്ടതെന്ന് കണ്ടെത്തി. കോടതിയെ അപകീർത്തിപ്പെടുത്താനും ചെലവുകൾ

തിരിച്ചുപിടിക്കുന്നത് ഉറപ്പാക്കാൻ കോടതി നടപടിയെടുക്കുന്നത് തടയാനും കത്തുകൾ എഴുതി. അതിനാൽ, അത് കോടതിയെ വെല്ലുവിളിക്കാനുള്ള വ്യക്തമായ ശ്രമമായിരുന്നു, അത് കോടതി അംഗീകരിക്കില്ല. കോടതിയെ അപകീർത്തിപ്പെടുത്താനുള്ള ശ്രമത്തിന് ശ്രീ. ദയ്യയ്ക്കെതിരെ എന്തുകൊണ്ട് നടപടിയെടുക്കുകയും ശിക്ഷ വിധിക്കുകയും ചെയ്യരുതെന്ന് വ്യക്തമാക്കാൻ അദ്ദേഹത്തിന് അടുത്ത ദിവസം, അതായത് 04.08.2021–ന്, തിരികെ നൽകേണ്ടതായ കോടതിയലക്ഷ്യ നോട്ടീസ് നൽകി. അതിനുശേഷം, ശ്രീ. ദയ്യ ശസ്ത്രക്രിയയ്ക്ക് വിധേയനായതിനാൽ കോടതി നടപടികൾ മാറ്റിവയ്ക്കാൻ ആവശ്യപ്പെടുകയും, വൈദ്യോപദേശം അനുസരിച്ച് ശ്രീ. ദയ്യയ്ക്ക് കോടതി നടപടികളിൽ എപ്പോൾ പങ്കെടുക്കാൻ കഴിയുമെന്ന് പരിശോധിക്കാൻ സംസ്ഥാന അഭിഭാഷകനോട് ആവശ്യപ്പെടുകയും ചെയ്തു. 16.08.2021–ന് സ്ഥിരീകരിച്ച രാജസ്ഥാൻ സംസ്ഥാനത്തിന്റെ പേരിൽ സമർപ്പിച്ച സത്യവാങ്മൂലം പ്രകാരം, വൈദ്യോപദേശം അനുസരിച്ച്, കോടതിയെ നിന്ദിച്ചതിന് കേസ്സ് നേരിടുന്ന വ്യക്തി 11.08.2021–ന് തന്റെ ചുമതലകൾ പുനരാരംഭിച്ചതായി 18.08.2021–ന് ശ്രദ്ധയിൽപ്പെട്ടു. കോടതി നടപടികൾ നാല് മാസത്തേക്ക് മാറ്റിവയ്ക്കാനുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശ്രമം സ്വീകാര്യമല്ലെന്ന് കണ്ടെത്തി. ശ്രീ. ദയ്യ അപമാനകരമായ പെരുമാറ്റം തുടർന്നുവെന്നും കോടതിയെ അപകീർത്തിപ്പെടുത്താൻ ശ്രമിച്ചാൽ രക്ഷപ്പെടാമെന്ന തെറ്റിദ്ധാരണയിലായിരുന്നുവെന്നും ശ്രദ്ധിക്കപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹത്തോട് ഹാജരാകാൻ നിർദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ട് 10,000 രൂപയുടെയും അതേ തുകയുടെ ഒരു ആൾ ജാമ്യവും ഉൾപ്പെടുന്ന ജാമ്യം ലഭിക്കാവുന്ന വാറണ്ടുകൾ പുറപ്പെടുവിച്ചു.

17. ഹർജിക്കാരൻ കോടതിയലക്ഷ്യ നടപടികൾക്ക് മറുപടി നൽകുകയും, രാജസ്ഥാൻ സർക്കാർ നിയമ, നിയമകാര്യ വകുപ്പ് സെക്രട്ടറി, സുപ്രീം കോടതി രജിസ്ട്രാർ, ഞങ്ങളിൽ ഒരാളായ (ജസ്റ്റിസ് സഞ്ജയ് കിഷൻ കൗൾ), സുപ്രീം കോടതി എ.ഒ.ആർ. വെൽഫെയർ ട്രസ്റ്റിന്റെ സെക്രട്ടറി ബി. സുനിത റാവു എന്നിവരെ കക്ഷിചേർക്കുന്നതിനായി 06.09.2021–ന് ഒരു അപേക്ഷ സമർപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. പരാതി ഭാരതത്തിന്റെ ചീഫ് ജസ്റ്റിസിന്റെ മുമ്പാകെ സമർപ്പിക്കണമെന്ന് അദ്ദേഹം ആവശ്യപ്പെടുകയും, ബെഞ്ച് ന്യായമായ ഉത്തരവുകൾ പാസാക്കാത്തതിനാൽ, ചീഫ് ജസ്റ്റിസിന് തന്റെ മുൻ കത്തിന് മറുപടി നൽകുന്നതിന് കോടതി നടപടികൾ 4–5 മാസത്തേക്ക് മാറ്റിവയ്ക്കണമെന്ന് 07.09.2021–ന് അദ്ദേഹം ആവശ്യപ്പെട്ടു. 08.09.2021–ന്, ജാമ്യം ലഭിക്കാവുന്ന വാറണ്ടുകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ശ്രീ. ദയ്യ ഹാജരാകുകയും, അഭിജ്ഞനായ അഡീഷണൽ സോളിസിറ്റർ ജനറലിനും സംസ്ഥാനത്തിനുവേണ്ടി ഹാജരായ അഭിജ്ഞനായ അഭിഭാഷകനും ഒപ്പം കോടതി കുറച്ചു സമയം അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാദം കേട്ടു. അവസാനം, നേരത്തെ സംഭവിച്ചതുപോലെ, നിരുപാധികമായ ക്ഷമാപണം നടത്താൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെന്ന് ഹർജിക്കാരൻ പ്രസ്താവിക്കുകയും താൻ പറഞ്ഞതെല്ലാം പിൻവലിക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്തു. മൂന്ന് ദിവസത്തിനുള്ളിൽ അദ്ദേഹത്തിന് ഇഷ്ടമുള്ളത് ഫയൽ ചെയ്യാൻ സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ടെന്നും കോടതിയുടെ ഉത്തരവുകൾ പുറപ്പെടുവിക്കുമ്പോൾ കോടതി അത് പരിഗണിക്കുമെന്നും വിധിന്യായം പുറപ്പെടുവിക്കുന്നത് മാറ്റിവയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. തുടർന്ന്, "നിരുപാധിക ക്ഷമാപണം" എന്ന് അദ്ദേഹം വിളിക്കുന്നത് സമർപ്പിക്കുന്നതിന് ഐ.എ. നമ്പർ 114626/2021 എന്ന അപേക്ഷയും കൂടാതെ പുനഃഅവലോകനം ആവശ്യപ്പെടുന്ന ഐ.എ. നമ്പർ 114629/2021 അപേക്ഷയും സമർപ്പിച്ചു. ഏത് പുനഃഅവലോകനമാണ് ആവശ്യപ്പെട്ടതെന്ന് അതിൽ പരാമർശിച്ചിട്ടില്ല.

18. നിരുപാധിക ക്ഷമാപണം എന്ന് വിളിക്കപ്പെടുന്നത് മുൻ നടപടിക്രമങ്ങളിൽ അദ്ദേഹം ആരോപിച്ച പരാതികളുടെ ഒരു ഓർമ്മപ്പെടുത്തലാണ്. ചെലവുകൾ വീണ്ടെടുക്കുന്നതിനുള്ള നടപടികൾ യഥാർത്ഥത്തിൽ അവസാനിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് വാദിക്കാനുള്ള ശ്രമമാണിത്, എന്നാൽ അത് വാസ്തവത്തിൽ അങ്ങനെയല്ല കാരണം അദ്ദേഹം ചെലവുകൾ സംബന്ധിച്ച ഉത്തരവിൽ മാറ്റം വരുത്താൻ ശ്രമിക്കുകയായിരുന്നു.

വീണ്ടെടുക്കലിനായി നടപടിയെടുക്കാൻ രജിസ്ട്രിയെ അനുവദിച്ചുകൊണ്ട് അത് നിരസിക്കപ്പെട്ടു. വീണ്ടെടുക്കൽ നടക്കാത്തതിനാൽ, രജിസ്ട്രി ഈ വിഷയം കോടതിയിൽ സമർപ്പിച്ചിരുന്നു. അതിനുശേഷം, തന്റെ ജോലിയുടെ കാര്യത്തിൽ സംസ്ഥാന സർക്കാർ അദ്ദേഹത്തിന് നൽകിയ കുറ്റപത്രത്തെക്കുറിച്ച് അദ്ദേഹം പരാതി നൽകിയിരുന്നു, ഈ വശത്തെക്കുറിച്ച് കോടതിക്ക് നേരിട്ട് ആശങ്കയില്ല. ചെലവ് അടയ്ക്കുന്നതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് അസാധ്യതയുടെ സിദ്ധാന്തത്തിന്റെ പ്രയോഗക്ഷമത അവകാശപ്പെട്ടുകൊണ്ട്, അദ്ദേഹം സമർപ്പിച്ച വിവിധ നടപടിക്രമങ്ങളിലെ വിവിധ പരാതികൾക്ക് പരിഹാരം തേടുന്നതായി അദ്ദേഹം പരാമർശിച്ചു. രാജസ്ഥാൻ ഹൈക്കോടതിയിൽ സമർപ്പിച്ച വിവിധ ഹർജികൾ അദ്ദേഹം പരാമർശിച്ചു.

19. മുകളിൽ പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങൾ ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം വായിച്ചാൽ, നിരുപാധികമായ ക്ഷമാപണമായി ഇതിനെ തരംതിരിക്കാനാവില്ല.

20. ഡബ്ല്യു.പി.(സി) നമ്പർ 880/2016-ൽ ഉത്തരവ് പുറപ്പെടുവിക്കുന്നതിന് മുമ്പുള്ള ട്രസ്റ്റിന്റെ ചെയർമാൻ എന്ന നിലയിലെ ശ്രീ. ദയയുടെ പെരുമാറ്റം രേഖപ്പെടുത്താൻ മാത്രമല്ല, അതിനുശേഷം തുടർച്ചയായി കോടതി ഈ വിശദാംശങ്ങളെല്ലാം രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ചെലവ് അടയ്ക്കാൻ കഴിയാത്തതിനാൽ വിവിധ കോടതികളിൽ അദ്ദേഹം ഫയൽ ചെയ്യുന്ന നടപടികളിൽ ഇടപെടുകയോ അവസാനിപ്പിക്കുകയോ ചെയ്യാതിരിക്കാൻ ഈ നടപടി സ്വീകരിക്കാൻ അദ്ദേഹം നിർബന്ധിതനായി എന്ന് സമർപ്പണങ്ങളിൽ അദ്ദേഹം നിർദ്ദേശിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു. ഇത് അനുവദനീയമായ ഒരു നടപടിയായിരിക്കില്ല. ചെലവുകൾ വീണ്ടെടുക്കുന്നതിനുള്ള ലളിതമായ ഒരു വിഷയത്തിൽ ശ്രീ. ദയ സ്വീകരിച്ച നടപടികളെക്കുറിച്ച് ഊന്നിപ്പറയാൻ കോടതി ആഗ്രഹിക്കുന്നു. വാസ്തവത്തിൽ, അദ്ദേഹത്തിനെതിരെ അച്ചടക്ക നടപടികൾ ആരംഭിച്ച ഉദ്യോഗസ്ഥരെ ഭീഷണിപ്പെടുത്താൻ ഒരിക്കൽ കൂടി ശ്രമിച്ചുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം സംസ്ഥാന സർക്കാരിന് അയച്ച കത്തുകൾ സംസ്ഥാനത്തിന് വേണ്ടി ഹാജരായ അഭിഭാഷകൻ വീണ്ടും പരാമർശിച്ചു. എന്നാൽ ശ്രീ. ദയ നേരിട്ട് ഹാജരാകുകയും ഇത്ര വ്യക്തമായ ധാരണയോടെ തന്റെ കേസ് വാദിക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിനാൽ, അദ്ദേഹം അവിവേകിയാണോ എന്ന ധാരണയ്ക്ക് കാരണമായേക്കാം. അദ്ദേഹം ഫയൽ ചെയ്യുന്ന ഹർജികളുടെ സ്വഭാവം കൊണ്ട് കോടതിയെ സമീപിക്കാനുള്ള കഴിവിനപ്പുറം, അദ്ദേഹത്തിന് നിരന്തരമായ നിയമോപദേശം ലഭിക്കുന്നുണ്ടെന്നും തോന്നുന്നു.

21. മിസലേനീസ് അപേക്ഷ നമ്പർ 1630/2020-നെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, കോടതിയുടെ കാഴ്ചപ്പാടിൽ, 06.05.2021-ന് ഇതിനകം പറഞ്ഞതിനേക്കാൾ കൂടുതലായി ഒന്നും നിർദ്ദേശിക്കേണ്ടതില്ല, അതായത്, 'ഭ്രനികൃതി കുടിശ്ശിക' ആയി ചെലവുകൾ വീണ്ടെടുക്കുന്നതിനുള്ള പ്രക്രിയ ആരംഭിക്കാൻ സംസ്ഥാന സർക്കാർ നടപടികൾ സ്വീകരിക്കണം, കൂടാതെ 01.05.2017-ന് ഡബ്ല്യു.പി.(സി) നമ്പർ 880/2016-ൽ ഇതിനകം പാസാക്കിയ ഉത്തരവ് പ്രകാരം വീണ്ടെടുക്കൽ തുക ഗ്രണഭോക്താവിന് നൽകണം. വീണ്ടെടുക്കൽ സ്വാഭാവികമായും ട്രസ്റ്റിന്റെയും ശ്രീ. ദയയുടെയും ലഭ്യമായ വരുമാന സ്രോതസ്സുകളെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുമെന്നതിനാൽ അതല്ലാതെ കൂടുതൽ നിർദ്ദേശങ്ങളൊന്നും ആവശ്യമില്ല. "നിക്ഷേപം നടത്താൻ പരാജയപ്പെട്ടാൽ, ആവശ്യമെങ്കിൽ, മുകളിൽ പറഞ്ഞ ചെലവുകൾ അതിന്റെ ചെയർമാൻ ശ്രീ രാജീവ് ദയയിൽ നിന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വകാര്യ വരുമാനം വഴി വീണ്ടെടുക്കാവുന്നതാണ്" എന്ന് 01.05.2017-ന് ഈ കോടതി പുറപ്പെടുവിച്ച നിർദ്ദേശത്തിൽ നിരീക്ഷിക്കപ്പെട്ടു.

22. വാസ്തവത്തിൽ, ശ്രീ. ദയ തന്റെ സത്യവാങ്മൂലം പ്രകാരം തുക അടയ്ക്കാൻ കഴിയാത്തത് പ്രകടിപ്പിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ, തീർച്ചയായും അദ്ദേഹത്തെ പൊതുതാൽപ്പര്യ ഹർജികൾ ഫയൽ ചെയ്യുന്നതിൽ നിന്ന് അപ്രാപ്തമാക്കുന്ന 01.05.2017-ലെ ഉത്തരവിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന സ്വാഭാവിക

പ്രത്യാഘാതങ്ങൾക്കൊപ്പം, വിഷയം അവിടെ ഉപേക്ഷിക്കാമായിരുന്നു. എല്ലാത്തിനുമുപരി, പൊതുതാൽപ്പര്യ ഹർജികൾ ഫയൽ ചെയ്യാൻ ജനനാ അവകാശമില്ല, കൂടാതെ സഹായത്തിന്റെ നിലവാരവും വാദിച്ചത് പോലുള്ള കാരണങ്ങളുടെ സ്വഭാവവും ഇതിനകം 01.05.2017-ലെ ഉത്തരവിൽ പ്രതികൂലമായി പരാമർശിച്ചിട്ടുണ്ട്.

23. അതിനാൽ എം.എ നമ്പർ 1630/2020 മേൽപ്പറഞ്ഞ ഉത്തരവോടെ അവസാനിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.

24. എന്നിരുന്നാലും, നിർഭാഗ്യവശാൽ അത് വിഷയത്തിന്റെ അവസാനമാകാൻ കഴിയില്ല.

25. ഇത്രയധികം പ്രശ്നങ്ങൾ ക്ഷണിച്ചുവരുത്തുന്നതിനുപകരം വിഷയത്തിൽ നിന്ന് പിന്മാറുകയോ ഉപേക്ഷിക്കുകയോ ചെയ്യുക എന്നതാണ് എളുപ്പവഴിയെന്ന് തുടക്കത്തിൽ തന്നെ കോടതിക്ക് പറയാം. എന്നാൽ ജഡ്ജിമാർ സത്യപ്രതിജ്ഞ ചെയ്തിരിക്കുന്നത് അത്തരമൊരു പ്രവണത സ്വീകരിക്കാനല്ല. ചിലപ്പോൾ ജോലി ആർക്കും വേണ്ടാത്തതും ബുദ്ധിമുട്ടുള്ളതുമാണ്, പക്ഷേ സ്ഥാപനത്തിന്റെ വലിയ നന്മയ്ക്കായി അത് നിർവഹിക്കണം. അത്തരം വ്യവഹാരികൾക്ക് തങ്ങൾക്ക് തോന്നുന്നതെന്തും വാദിക്കാനും എഴുതാനും കഴിയും എന്നതുകൊണ്ടും, ചിലപ്പോഴൊക്കെ ക്ഷമാപണം നടത്തി വീണ്ടും ആ ആരോപണങ്ങൾ ഉന്നയിച്ചുകൊണ്ട് അത് അംഗീകരിച്ചുകൊണ്ടേയിരിക്കാൻ കഴിയും എന്നതുകൊണ്ടും മാത്രം അവരെ അവരുടെ ഇഷ്ടത്തിന് പോകാൻ അനുവദിക്കാനാവില്ല. അതിനാൽ കോടതി കൂടുതൽ ബുദ്ധിമുട്ടുള്ള പാത തിരഞ്ഞെടുത്തു.

26. ഇനി മുകളിൽ പറഞ്ഞ വിധിന്യായത്തിൽ നിന്ന് വ്യക്തമാകുന്ന ശ്രീ. ദയ്യയുടെ പെരുമാറ്റത്തിലേക്ക് കടക്കുന്നു.

27. ജുഡീഷ്യൽ മുൻപ്രമാണ വിധിന്യായങ്ങളിലൂടെ കോടതി പിന്തുടരുന്ന നടപടികളെ സംബന്ധിച്ച് കോടതിക്ക് ബോധ്യമുണ്ട്. ആദ്യം **റോഷൻ ലാൽ അഹൂജ, ഇൻ റേ:**[1] കേസിലെ വിധിന്യായം പരിഗണിക്കാം. കോടതിയെ നിന്ദിച്ചതിന് കേസ്സ് നേരിടുന്ന വ്യക്തിയുടെ റാങ്ക് കുറയ്ക്കൽ ഉത്തരവുമായും തുടർന്ന് സേവനത്തിൽ നിന്നുള്ള പുറത്താക്കലുമായും ബന്ധപ്പെട്ട്, സുപ്രീം കോടതിയെയും അതിന്റെ ജഡ്ജിമാരെയും കുറിച്ച് റിട്ട് ഹർജിയിലും, ഇന്ത്യൻ രാഷ്ട്രപതിക്ക് മുമ്പാകെ നൽകിയ നിവേദനത്തിലും മനഃപൂർവ്വം ആവർത്തിച്ച് നടത്തിയ അവഹേളനപരമായ പരാമർശങ്ങളും അധിക്ഷേപങ്ങളും പൊതുജനങ്ങളുടെ വിലയിരുത്തലിൽ ജുഡീഷ്യറിയുടെ പ്രതിച്ഛായ താഴ്ത്തുന്നതും നീതിന്യായ വ്യവസ്ഥയെ അപമാനിക്കുന്നതുമാണെന്ന് വിധിച്ചിരുന്നു. കോടതിയെ നിന്ദിച്ചതിന് കേസ്സ് നേരിടുന്ന വ്യക്തിയോട് നാല് മാസത്തെ സാധരണ തടവും 1,000 രൂപ പിഴയും അടയ്ക്കാൻ കോടതി നിർദ്ദേശിച്ചു.

28. പ്രത്യക്ഷത്തിൽ ജഡ്ജിമാർ ആഗ്രഹിച്ചതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, മേൽപ്പറഞ്ഞ നടപടിക്രമങ്ങളിൽ പോലും, മാപ്പ് പറഞ്ഞതിനുശേഷം, ഒരിക്കൽ കൂടി, കോടതിയെ നിന്ദിച്ചതിന് കേസ്സ് നേരിടുന്ന വ്യക്തി തന്റെ പെരുമാറ്റത്തിൽ ഒരു വിട്ടുവീഴ്ചയും കാണിച്ചില്ല എന്നത് ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണ്. ഖണ്ഡിക 11, 12, 13 എന്നിവയിൽ ജസ്റ്റിസ് എ.എസ്. ആനന്ദ് (അന്ന് ആയിരുന്ന പ്രകാരം) നടത്തിയ നിരീക്ഷണങ്ങൾ ഇപ്രകാരമാണ്:

> "11. തങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്ന ഒരു ഉത്തരവ് നേടുന്നതിൽ പരാജയപ്പെടുന്ന അസംതൃപ്തരായ ഘടകങ്ങൾ ജുഡീഷ്യൽ ഉദ്യോഗസ്ഥരുടെ ഖ്യാതിയെ അപകീർത്തിപ്പെടുത്തുന്ന പ്രവണത

1 1993 Supp (4) SCC 446.

വർദ്ധിച്ചുവരികയാണ്, ഇത് ഗൗരവമായി കാണേണ്ട സമയം അതിക്രമിച്ചിരിക്കുന്നു. ഒരു വ്യവഹാരിക്ക് കോടതിയെ വെല്ലുവിളിക്കാൻ സ്വാതന്ത്ര്യം നൽകാനാവില്ല. ഒരു കക്ഷി നേരിട്ട് ഹാജരാകാൻ തീരുമാനിക്കുന്നു എന്നതുകൊണ്ട് മാത്രം, ജുഡീഷ്യൽ കാര്യങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് കോടതിയെ അപകീർത്തിപ്പെടുത്താൻ സാധ്യതയുള്ള അത്തരം വാദങ്ങൾ ഉന്നയിക്കാൻ അത് അദ്ദേഹത്തിന് ലൈസൻസ് നൽകുന്നില്ല.

12. സാധാരണയായി, സാങ്കേതികമായ കോടതിയലക്ഷ്യം മാത്രമാണെങ്കിലോ അല്ലെങ്കിൽ തന്റെ പ്രവൃത്തിയിൽ താൻ ശരിക്കും പശ്ചാത്തപിച്ചുവെന്ന് കോടതിയെ നിന്ദിച്ചതിന് കേസ്സ് നേരിടുന്ന വ്യക്തി കോടതിയെ ബോധ്യപ്പെടുത്തുകയാണെങ്കിലോ കോടതികൾ ഒരു വ്യക്തിയെ കോടതിയലക്ഷ്യത്തിന് വിധേയമാക്കുന്നതിനുള്ള നടപടികൾ ആരംഭിക്കാറില്ല. കോടതിയുടെ വിധിന്യായങ്ങൾ വിമർശനത്തിന് വിധേയമാണ്. ജഡ്ജിമാരും കോടതികളും അവരുടെ വിധിന്യായങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള ന്യായവും ന്യായയുക്തവുമായ വിമർശനത്തോട് അനാവശ്യമായി സംവേദനക്ഷമതയുള്ളവരോ മുൻകോപമുള്ളവരോ അല്ല. ന്യായമായ അഭിപ്രായങ്ങൾ, വ്യക്തമായി പറഞ്ഞതാണെങ്കിലും, യാതൊരു ദ്രോഹവുമില്ലാതെയോ നീതിനിർവ്വഹണത്തെ ദുർബലപ്പെടുത്താൻ ശ്രമിക്കാതെയോ ഉത്തമ വിശ്വാസത്തോടെ ശരിയായ ഭാഷയിൽ നടത്തിയാലും കോടതിയലക്ഷ്യത്തിന് ഒരു ശിക്ഷയും ലഭിക്കില്ല. ഇത് സംബന്ധിച്ച് റെജിന v. മെട്രോപോളിസിലെ പോലീസ് കമ്മീഷണർ, എക്സ്പാർട്ടി ബ്ലാക്ക്ബേൺ, 1968 (2) WLR 1204 കേസിൽ ലോർഡ് ഡെന്നിംഗ് ചില പ്രസക്തമായ നിരീക്ഷണങ്ങൾ നടത്തി. മാസ്റ്റർ ഓഫ് റോൾസിന്റെ വാക്കുകളിൽ:

> അഭിപ്രായം പറയുന്നവർക്ക് കോടതിയിൽ നടക്കുന്ന എല്ലാ കാര്യങ്ങളും വിശ്വസ്തതയോടെ കൈകാര്യം ചെയ്യാൻ കഴിയും. അപ്പീലിന് വിധേയമായാലും ഇല്ലെങ്കിലും, കോടതിക്ക് തെറ്റിപ്പോയി എന്നും കോടതിയുടെ തീരുമാനങ്ങൾ തെറ്റാണെന്നും അവർക്ക് പറയാൻ കഴിയും. കോടതിയുടെ ഓഫീസിന്റെ സ്വഭാവം കണക്കിലെടുത്ത് അവരുടെ വിമർശനങ്ങൾക്ക് മറുപടി നൽകാൻ കോടതിക്ക് കഴിയില്ലെന്ന് കോടതിയെ വിമർശിക്കുന്നവർ ഓർമ്മിക്കണമെന്ന് മാത്രമാണ് ഞങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെടുന്നത്. പൊതു വിവാദങ്ങളിൽ ഏർപ്പെടാൻ കോടതിക്ക് കഴിയില്ല. രാഷ്ട്രീയ വിവാദങ്ങളിൽ ഇടപെടുകയുമില്ല.

എന്നിരുന്നാലും, വിമർശനത്തിൽ നിന്ന് പൊതുജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ജുഡീഷ്യറിയുടെ പ്രതിച്ഛായ തകർക്കാനോ നീതിന്യായ വ്യവസ്ഥയെ ദുർബലപ്പെടുത്താനോ അല്ലെങ്കിൽ നീതിന്യായ വ്യവസ്ഥയെ അപകീർത്തിപ്പെടുത്താനോ ബോധപൂർവ്വവും പ്രേരിതവും ആസൂത്രിതവുമായ ശ്രമം പ്രകടമാകുമ്പോൾ, കോടതികൾ അവരുടെ അന്തസ്സും നിയമത്തിന്റെ മഹത്വവും ഉയർത്തിപ്പിടിക്കാൻ സ്വയം ശ്രമിക്കണം. ഒരു വ്യവഹാരിയെയും ഒരു വിധിയെക്കുറിച്ചുള്ള ന്യായവും സത്യസന്ധവും ന്യായയുക്തവുമായ വിമർശനത്തിന്റെ പരിധികൾ മറികടക്കാനും കോടതികളെ പൊതുവെ അപകീർത്തിപ്പെടുത്താനോ വിധി പുറപ്പെടുവിക്കുന്ന ജഡ്ജിമാർക്ക് ഉദ്ദേശ്യങ്ങളുണ്ടെന്ന് ആരോപിക്കാനോ അനുവദിക്കരുത്. നീതിന്യായ വ്യവസ്ഥയെയും കോടതിയുടെ അന്തസ്സിനെയും തകർക്കാൻ ലക്ഷ്യമിട്ടുള്ള വികൃതി അനുവദിക്കരുത്, കാരണം അല്ലാത്തപക്ഷം നീതിന്യായ വ്യവസ്ഥയുടെ അടിത്തറ തന്നെ തകർക്കപ്പെടുകയും ദുർബലമാവുകയും ചെയ്യും, അത് നിയമവാഴ്ചയുടെ സംരക്ഷണത്തിന് മാത്രമല്ല, ജുഡീഷ്യറിയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനും ദോഷകരമായിരിക്കും. സ്വതന്ത്രമായ അഭിപ്രായ സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ ജുഡീഷ്യൽ കാര്യങ്ങളുമായി

ബന്ധപ്പെട്ട് ജഡ്ജിമാർക്കോ കോടതികൾക്കോ എതിരെ അടിസ്ഥാനരഹിതവും അനാവശ്യവും നിരുത്തരവാദപരവുമായ ആരോപണങ്ങൾ ഉന്നയിക്കാനുള്ള ലൈസൻസായി കൂട്ടിക്കുഴയ്ക്കരുത്. ഒരു നീതിന്യായ വ്യവസ്ഥയ്ക്കും അത്തരമൊരു അനിയന്ത്രിതമായ ലൈസൻസ് അനുവദിക്കാൻ കഴിയില്ല. തീർച്ചയായും "നീതി ഒരു രഹസ്യ സദ്ഗുണമല്ല; സാധാരണ മനുഷ്യരുടെ സൂക്ഷ്മപരിശോധനയും ആദരവും ഉറന്നടിച്ചാണെങ്കിലും അഭിപ്രായങ്ങളും അനുഭവിക്കാൻ അതിനെ അനുവദിക്കണം". എന്നാൽ നീതിന്യായ വ്യവസ്ഥയിൽ പങ്കെടുക്കുന്നവരിൽ അനുചിതമായ ഉദ്ദേശ്യങ്ങൾ ആരോപിക്കുന്നതിൽ നിന്ന് പൊതുജനങ്ങൾ വിട്ടുനിൽക്കുകയും നീതിന്യായ വ്യവസ്ഥയെ ദുർബലപ്പെടുത്താൻ ശ്രമിക്കാതെയോ, ദുഷ്കലാക്കില്ലാതെയോ സ്വതന്ത്ര വിമർശനത്തിനുള്ള അവകാശം വിനിയോഗിക്കുകയും ജുഡീഷ്യൽ കാര്യങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് കോടതിയെ അപകീർത്തിപ്പെടുത്തുന്ന ഏതെങ്കിലും തരത്തിലുള്ള അഭിപ്രായങ്ങൾ പറയുന്നതിൽ നിന്ന് വിട്ടുനിൽക്കുകയും വേണം.

13. ഈ കേസിലെ കോടതിയെ നിന്ദിച്ചതിന് കേസ്സ് നേരിടുന്ന വ്യക്തി ഏതെങ്കിലും പശ്ചാത്താപമോ ഖേദമോ കാണിക്കാതെ അഹങ്കാരവും അവഹേളനപരവുമായ ഒരു മനോഭാവമാണ് സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്. 'നിർദ്ദേശങ്ങൾക്കായുള്ള കുറിപ്പ്' പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതിലെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പെരുമാറ്റം സ്ഥിതി കൂടുതൽ വഷളാക്കുന്നു. തീർച്ചയായും, ഒരു ഭ്രാന്തൻ എറിഞ്ഞ കല്ലുകൊണ്ട് തകർക്കാൻ തക്കവിധം കോടതിയുടെ അന്തസ്സ് ദുർബലമല്ല, പക്ഷേ, കോടതിയെ നിന്ദിച്ചതിന് കേസ്സ് നേരിടുന്ന വ്യക്തി അശ്രദ്ധയും, സ്ഥിരോത്സാഹവും, കോടതിയുടെ അന്തസ്സിനെ തകർക്കുന്നതിൽ കുറ്റക്കാരനുമാണെന്ന് കോടതി കണ്ടെത്തുകയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രവൃത്തി പ്രേരിതവും, മനഃപൂർവവും, ആസൂത്രണം ചെയ്തതുമാണെന്ന് കണ്ടെത്തുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ, കോടതിയലക്ഷ്യ നിയമം സജീവമാക്കണം."

29. ജുഡീഷ്യൽ കാര്യങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് കോടതിയെ അപകീർത്തിപ്പെടുത്താനുള്ള പ്രവണതയായി നേരിട്ട് ഹാജരാകുമ്പോൾ അധിക്ഷേപങ്ങൾ ഉന്നയിക്കാൻ പൂർണ്ണമായ അവകാശമില്ലെന്ന് മുകളിൽ പറഞ്ഞവ കാണിക്കുന്നു. പൊതുജനങ്ങളുടെ വിലയിരുത്തലിൽ ജുഡീഷ്യറിയുടെ പ്രതിച്ഛായ താഴ്ത്താനും നീതിനിർവ്വഹണത്തെ ദുർബലപ്പെടുത്താനുമുള്ള പ്രേരിതവും മനഃപൂർവ്വവുമായ ശ്രമങ്ങളിൽ അവരുടെ അന്തസ്സും നിയമത്തിന്റെ മഹത്വവും ഉയർത്തിപ്പിടിക്കാൻ സ്വയം ശ്രമിക്കണം. നിലവിലെ സാഹചര്യത്തിൽ, നൽകാൻ കഴിയില്ലെന്ന് അദ്ദേഹം അവകാശപ്പെടുന്ന ചെലവുകൾ ചുമത്തുന്നതിന്റെ പേരിൽ പൊതുതാൽപ്പര്യ ഹർജികൾ ഫയൽ ചെയ്യാൻ കോടതിയെ നിന്ദിച്ചതിന് കേസ്സ് നേരിടുന്ന വ്യക്തിക്ക് കഴിയാത്തതിന്റെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ധാരാളം ഹർജികൾ വിചാരണ ചെയ്യാൻ കഴിയാത്തതിന്റെ അനന്തരഫലങ്ങളും മൂലമാണ് പരാതി ഉണ്ടാകുന്നതെന്ന് കാണുന്നു. തനിക്ക് അധികം അറിയാത്ത വിഷയങ്ങളെക്കുറിച്ച് പൊതുതാൽപ്പര്യ ഹർജികൾ ഫയൽ ചെയ്യുന്നത് കോടതിയെ നിന്ദിച്ചതിന് കേസ്സ് നേരിടുന്ന വ്യക്തി ഒരു തൊഴിലായി മാറ്റിയിരിക്കുന്നുവെന്നും തുടർന്ന് തനിക്ക് നിവൃത്തി നൽകുന്നതിന് കോടതിയെ അപകീർത്തിപ്പെടുത്താൻ ശ്രമിക്കുകയും അതിൽ പരാജയപ്പെടുന്ന പക്ഷം കോടതിയെ അപകീർത്തിപ്പെടുത്തുന്നത് അദ്ദേഹം തുടരുകയും ചെയ്യും.

30. അഭിഭാഷകനായ ശ്രീ. മാത്യൂസ് നെടുമ്പാറയെ ശിക്ഷിച്ചതിനെത്തുടർന്ന് സ്വമേധയാ കോടതിയലക്ഷ്യ ഹർജിയിൽ ഉയർന്നുവന്ന **ഇൻ റേ: വിജയ് കുർളെയും മറ്റുള്ളവരും**[2]. ആ നടപടികളിൽ, കോടതി ഒടുവിൽ അദ്ദേഹത്തെ തടവിന് ശിക്ഷിക്കാതെ മാറ്റി നിർത്തുകയും ഈ കോടതിയിൽ ഒരു നിശ്ചിത

2 2020 SCC Online SC 407.

കാലയളവിലേക്ക് അദ്ദേഹത്തെ പ്രാക്ടീസ് ചെയ്യുന്നതിൽ നിന്ന് വിലക്കുകയും ചെയ്തു[3]. ഇന്ത്യൻ ബാർ അസോസിയേഷനെതിരെ മനുഷ്യാവകാശ സുരക്ഷാ കൗൺസിലിന്റെ ദേശീയ സെക്രട്ടറിയാണെന്ന് അവകാശപ്പെടുന്ന ഒരാൾ ഇന്ത്യൻ പ്രസിഡന്റിനും ചീഫ് ജസ്റ്റിസിനും അപകീർത്തികരമായ പരാതികൾ അയയ്ക്കാൻ ശ്രമിച്ചതിനെ തുടർന്ന് നടപടിക്രമങ്ങൾ തുടർന്നു. (നിലവിലുള്ള കേസിലേതിന് സമാനമായ ഒരു സാഹചര്യം). ആ ആളുകളെ തനിക്ക് ശരിക്കും അറിയില്ലെന്ന് പറഞ്ഞ് ശ്രീ നെടുമ്പാറ കുറ്റവിമുക്തനാക്കാൻ ശ്രമിച്ചു. 1971-ലെ കോടതിയലക്ഷ്യ നിയമത്തോടൊപ്പം വ്യാഖ്യാനിക്കുന്ന ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 129, 142 എന്നിവ കണക്കിലെടുത്ത് കോടതിയലക്ഷ്യ നടപടി കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് സുപ്രീം കോടതിയുടെ അധികാരങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഈ കോടതിയുടെ ഒരു ബെഞ്ച് ചർച്ച ചെയ്തു. വ്യവസ്ഥകൾ താഴെപ്പറയുന്ന പ്രകാരമാണ്:

"9. ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 129 ഇപ്രകാരമാണ്:

> "129. സുപ്രീം കോടതി ഒരു കോടതി ഓഫ് റെക്കോർഡ് ആയിരിക്കും. സുപ്രീം കോടതി ഒരു കോടതി ഓഫ് റെക്കോർഡ് ആയിരിക്കും, കൂടാതെ സ്വയം അവഹേളനത്തിന് ശിക്ഷിക്കാനുള്ള അധികാരം ഉൾപ്പെടെ അത്തരമൊരു കോടതിയുടെ എല്ലാ അധികാരങ്ങളും ഉണ്ടായിരിക്കും."

ഈ കോടതി ഒരു കോടതി ഓഫ് റെക്കോർഡ് ആയതിനാൽ സ്വയം അവഹേളനത്തിന് ശിക്ഷിക്കാനുള്ള അധികാരം ഉൾപ്പെടെ അത്തരമൊരു കോടതി ഓഫ് റെക്കോർഡിന്റെ എല്ലാ അധികാരങ്ങളും ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്നാണ് അനുച്ഛേദം 129-ന്റെ ലളിതമായ വ്യാഖ്യാനം വ്യക്തമാക്കുന്നത്. ഇത് നിയമപ്രകാരം എടുത്തുകളയാനോ ഒരു തരത്തിലും ചുരുക്കാനോ കഴിയാത്ത ഒരു ഭരണഘടനാപരമായ അധികാരമാണ്.

10. ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 142 ഇപ്രകാരമാണ്:

> "142. സുപ്രീം കോടതിയുടെ ഉത്തരവുകളുടെയും ഉത്തരവുകളുടെയും, കണ്ടെത്തൽ സംബന്ധിച്ച ഉത്തരവുകൾ മുതലായവയുടെയും നിർവ്വഹണം:
>
> (1) സുപ്രീം കോടതിക്ക് അതിന്റെ അധികാരപരിധി വിനിയോഗിച്ച്, അതിന്റെ മുമ്പാകെ നിലനിൽക്കുന്ന ഏതെങ്കിലും കാരണത്തിലോ കാര്യത്തിലോ പൂർണ്ണ നീതി നടപ്പിലാക്കുന്നതിന് ആവശ്യമായ ഉത്തരവ് നൽകുകയോ ഒരു വിധി പുറപ്പെടുവിക്കുകയോ ചെയ്യാം, കൂടാതെ അങ്ങനെ പാസാക്കിയ ഏതൊരു വിധിയും അല്ലെങ്കിൽ നൽകിയ ഉത്തരവും പാർലമെന്റ് നിർമ്മിച്ച ഏതെങ്കിലും നിയമം പ്രകാരമോ നിർദ്ദേശിക്കുന്ന രീതിയിലോ അതിനായി വ്യവസ്ഥകൾ ഉണ്ടാക്കുന്നതുവരെ, രാഷ്ട്രപതി ഉത്തരവ് പ്രകാരം നിർദ്ദേശിക്കുന്ന രീതിയിൽ ഇന്ത്യയുടെ പ്രദേശം മുഴുവൻ നടപ്പിലാക്കാൻ കഴിയും.
>
> (2) ഇതിനായി പാർലമെന്റ് നിർമ്മിച്ച ഏതെങ്കിലും നിയമത്തിലെ വ്യവസ്ഥകൾക്ക് വിധേയമായി, ഇന്ത്യയുടെ മുഴുവൻ പ്രദേശത്തെയും സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, സുപ്രീം കോടതിക്ക് ഏതെങ്കിലും വ്യക്തിയുടെ ഹാജർ ഉറപ്പാക്കുന്നതിനോ, ഏതെങ്കിലും രേഖകൾ കണ്ടെത്തുന്നതിനോ ഹാജരാക്കുന്നതിനോ, അല്ലെങ്കിൽ സ്വയം അവഹേളനത്തിന്റെ

3 മാത്യൂസ് നെടുമ്പാറ, ഇൻ റേ, (2019) 19 SCC 454.

ഏതെങ്കിലും അന്വേഷണത്തിനോ ശിക്ഷയ്ക്കോ വേണ്ടി ഏതെങ്കിലും ഉത്തരവ് പുറപ്പെടുവിക്കാൻ എല്ലാ അധികാരവും ഉണ്ടായിരിക്കും."

31. മുകളിൽ പറഞ്ഞതിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ, അനുച്ഛേദം 142–ലെ ഖണ്ഡം (2) പ്രകാരമുള്ള അധികാരങ്ങൾ പാർലമെന്റ് നിർമ്മിച്ച ഏതൊരു നിയമത്തിനും വിധേയമാകുമെന്ന് സ്ഥാപക പിതാക്കന്മാർ കരുതിയിരുന്നെങ്കിലും, അനുച്ഛേദം 129–നെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അത്തരമൊരു നിയന്ത്രണമില്ലെന്നുമാണ് രണ്ട് വ്യവസ്ഥകളുടെയും താരതമ്യം കാണിക്കുന്നതെന്ന് അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരുന്നു. കോടതിയലക്ഷ്യത്തിന് ശിക്ഷിക്കാനുള്ള അധികാരം, നിയമനിർമ്മാണത്തിലൂടെ പോലും ചുരുക്കാനോ എടുത്തുകളയാനോ കഴിയാത്ത, ഈ കോടതിയിൽ നിക്ഷിപ്തമായ ഒരു ഭരണഘടനാപരമായ അധികാരമാണ്. കോടതിയെ നിന്ദിച്ചതിന് കേസ്സ് നേരിടുന്ന ഈ വ്യക്തി തന്റെ ഇഷ്ടത്തിനനുസരിച്ച് കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യാൻ ശ്രമിക്കുകയാണെന്നോ, അല്ലെങ്കിൽ അതിനു പകരം, എല്ലാത്തിലും, കോടതിയായാലും അതിന്റെ ഭരണപരമായ ജീവനക്കാരായാലും സംസ്ഥാന സർക്കാരായാലും അയാൾ ചെളി വാരിയെറിയുമെന്നോ ഉള്ള കാര്യത്തിൽ കോടതിക്ക് സംശയമില്ല. അങ്ങനെ ചെയ്താൽ ഈ ചെളി വാരിയെറിയുന്നതിൽ ഭയമുള്ള ആളുകൾ പിന്മാറും.

കോടതി പിന്മാറാൻ വിസമ്മതിക്കുകയും അതിനെ അതിന്റെ യുക്തിസഹമായ നിഗമനത്തിലെത്തിക്കണമെന്ന് കോടതിക്ക് വ്യക്തമായ കാഴ്ചപ്പാടുണ്ട്.

32. 09.07.2021–ന് പുറപ്പെടുവിച്ച നോട്ടീസ്, കോടതിയെ അപകീർത്തിപ്പെടുത്താനുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശ്രമത്തിന് അദ്ദേഹത്തിനെതിരെ നടപടിയെടുക്കാനും അതുപോലെ ശിക്ഷ വിധിക്കാനും പുറപ്പെടുവിച്ച ഒരു സംയുക്ത നോട്ടീസായിരുന്നുവെന്ന് കോടതി ശ്രദ്ധിക്കുന്നു.

33. കോടതിയെ അപകീർത്തിപ്പെടുത്തുന്നതിൽ കോടതിയെ നിന്ദിച്ചതിന് കേസ്സ് നേരിടുന്ന വ്യക്തി വ്യക്തമായും കുറ്റക്കാരനാണെന്ന് ഈ കോടതി കരുതുന്നു. കോടതിയെ അപകീർത്തിപ്പെടുത്താനുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ അംഗീകരിക്കാനാവില്ല. അദ്ദേഹം തന്റെ അപകീർത്തികരമായ പെരുമാറ്റം തുടരുന്നു. അദ്ദേഹം സമർപ്പിച്ച ക്ഷമാപണങ്ങൾ, വീണ്ടും മറ്റൊരു കൂട്ടം ആരോപണങ്ങളെ തുടർന്നുള്ള അനന്തരഫലങ്ങളിൽ നിന്ന് രക്ഷപ്പെടാനുള്ള ശ്രമങ്ങൾ മാത്രമാണ്, അതിനാൽ കപടമാണ്. ഉള്ളടക്കം നോക്കുമ്പോൾ അവസാന ക്ഷമാപണത്തെ ക്ഷമാപണം എന്ന് വിളിക്കാൻ കഴിയില്ല. ക്ഷമാപണം ഒരു പ്രതിരോധമാകാൻ കഴിയില്ലെന്നും കോടതിയുടെ അന്തസ്സിന് കോട്ടം വരുത്താതെ അവഗണിക്കാൻ കഴിയുമെങ്കിൽ ഒരു ന്യായീകരണം അംഗീകരിക്കാമെന്നും ഈ കോടതി വിധിച്ചിരുന്നു. (**വിശ്രാം സിംഗ് രഘുബൻഷി vs. ഉത്തർ പ്രദേശ് സംസ്ഥാനം**[4]). ഇതിനകം പറഞ്ഞതുപോലെ, നിലവിലെ കേസിൽ കോടതി കണ്ടെത്തുന്നതുപോലെ കോടതിയെ നിന്ദിച്ചതിന് കേസ്സ് നേരിടുന്ന വ്യക്തിയുടെ ഭാഗത്ത് നിന്ന് ഒരു പശ്ചാത്താപവുമില്ല.

34. കോടതിയെ അപകീർത്തിപ്പെടുത്താനുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശ്രമത്തിന് കോടതിയുടെ ഉത്തരവ് പ്രകാരം അദ്ദേഹത്തിന് അയച്ച നോട്ടീസിൽ യോഗ്യതയിലും ശിക്ഷാവിധിയിലും അദ്ദേഹത്തിനെതിരെ നടപടിയെടുക്കണമെന്ന വസ്തുതകളുടെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ, ശിക്ഷയിൽ വാദം കേൾക്കാൻ അദ്ദേഹത്തിന് അവകാശമുണ്ടോ എന്നത് മാത്രമാണ് അടുത്ത ചോദ്യം. അദ്ദേഹം സമർപ്പിച്ച ഹർജികളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഇത് വ്യക്തമായും കോടതിയലക്ഷ്യമാണ്. മുകളിൽ പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങൾ കണക്കിലെടുത്ത്, ശിക്ഷയുടെ വിഷയത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന് ഒരു വാദം കേൾക്കാൻ കോടതി

4 (2011) 7 SCC 776.

അനുശാസിക്കുന്നില്ല, എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിന് ഒരു അവസരം കൂടി നൽകുകയും, അതിനാൽ, അന്തിമ വിധിയെക്കുറിച്ചുള്ള ചോദ്യത്തിൽ കോടതിയെ നിന്ദിച്ചതിന് കേസ്സ് നേരിടുന്ന വ്യക്തിയുടെ വാദം കേൾക്കാൻ ഹർജി ലിസ്റ്റ് ചെയ്യുന്നത് ഉചിതമാണെന്ന് കോടതി കരുതുന്നു.

നിർദ്ദേശങ്ങൾ നൽകിയിരിക്കുന്നു.

ദിവ്യ പാണ്ഡെ